

**Plán péče
o
přírodní památku
RYCHNOVSKÝ VRCH**

na období

2026 - 2035

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	3
1.1 Základní identifikační údaje.....	3
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	3
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí.....	5
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma.....	9
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	9
1.6 Kategorie IUCN	10
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	10
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	10
1.7.2 Předmět ochrany ZCHÚ – současný stav.....	10
1.8 Cíl ochrany	12
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.....	13
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	13
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů.....	13
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	16
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbačních činitelů působících v území v minulosti a současnosti.....	19
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti.....	20
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy	22
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	22
2.4.1 Základní údaje o lesích.....	22
2.4.2 Základní údaje o vodních nádržích a tocích	23
2.4.3 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky	24
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětu ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	25
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	27
3. Plán zásahů a opatření.....	27
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	27
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	27
SLT	29
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	33
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	34
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu.....	34
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	34
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	34
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	34
V území jsou umístěny informační tabule s informacemi pro veřejnost.	34
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	34
4. Závěrečné údaje	36
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností).	36
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	36
4.3 Seznam používaných zkratk	37
4.4 Podklady pro plán péče zpracoval.....	37
5. Přílohy.....	32

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

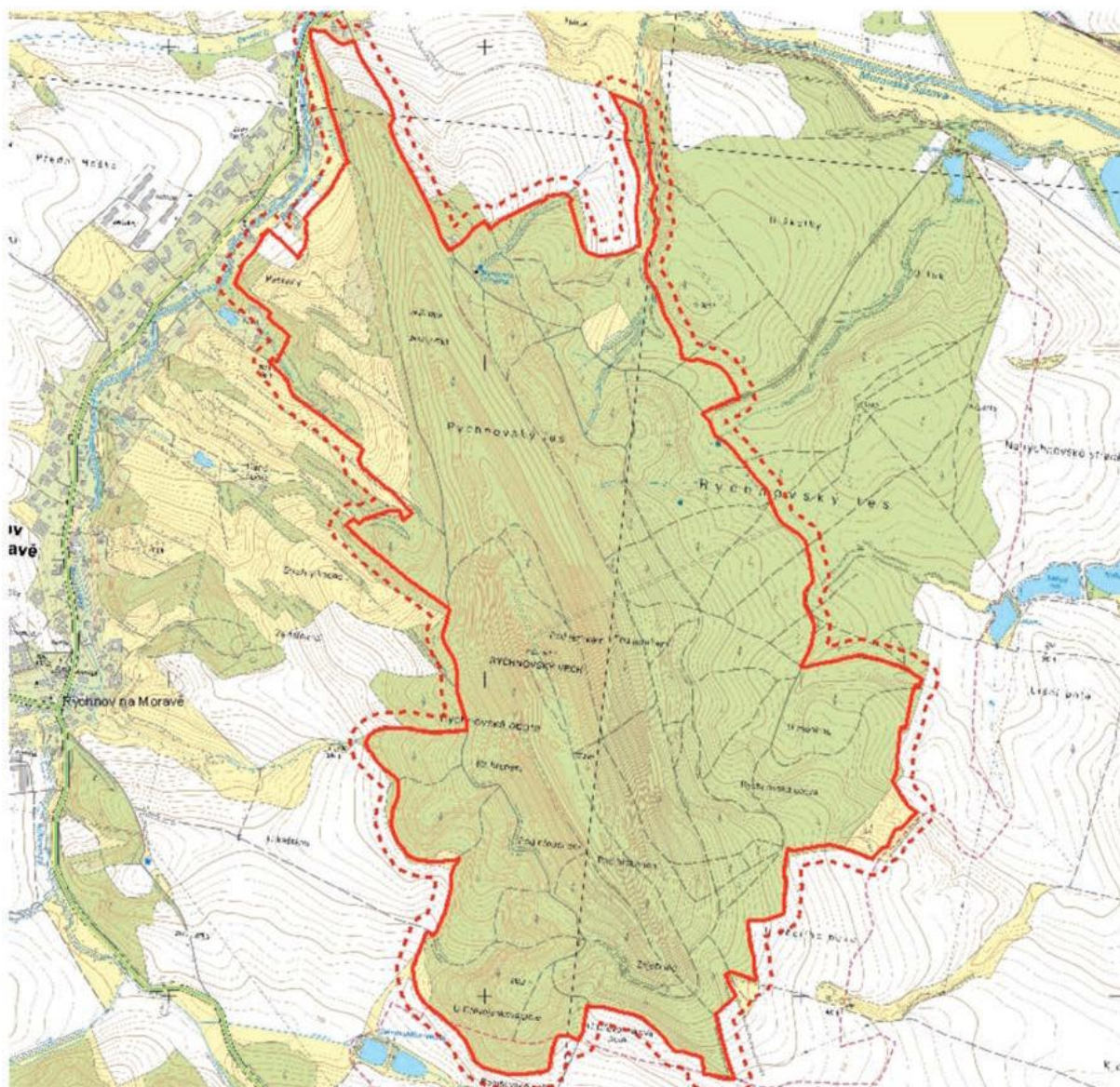
1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	6089
kategorie ochrany:	přírodní památka
název území:	Rychnovský vrch
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	Nařízení Pardubického kraje
orgán, který předpis vydal:	rada Pardubického kraje
číslo předpisu:	č. 12/2013
datum platnosti předpisu	28.11.2013
datum účinnosti předpisu	15.1.2014

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Pardubický
okres:	Svitavy
obec s rozšířenou působností:	Moravská Třebová
obec:	Rychnov na Moravě, Staré Město
katastrální území:	Rychnov na Moravě, Radišov

M1: Orientační mapa s vyznačením ZCHÚ a OP (Nařízení PU kraje 12/2013)

Legenda

- Hranice přírodní památky
- Hranice ochranného pásma přírodní památky

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Hranice PP Rychnovský vrch jsou stanoveny seznamem souřadnic jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK) jednotlivých vrcholů geometrického obrazce uvedeným ve vyhlášovacím předpisu Nařízení Pardubického kraje č. 12/2013.

Katastrální území: 754471 Radišov (DKM/KMD)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1003		lesní pozemek		203	203
1004		lesní pozemek		24525	24525
1005		ostatní plocha	ostatní komunikace	1447	1447
				Celkem	26175

Katastrální území: 744093 Rychnov na Moravě (DKM/KMD)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
st. 334		zastavěná plocha a nádvoří		137	137
2529	1	lesní pozemek		16434	16434
2529	2	lesní pozemek		415	415
2538		lesní pozemek		266	266
2662		lesní pozemek		9833	9833
2666		lesní pozemek		2007	2007
2667		lesní pozemek		7359	7359
2714		lesní pozemek		11038	11038
2715		lesní pozemek		302	302
2716	1	lesní pozemek		16643	16643
2788	2	lesní pozemek		40554	40554
2847		lesní pozemek		963	963
2848		lesní pozemek		3237	3237
2849		lesní pozemek		3079	3079
2920		lesní pozemek		518	518
2921	1	lesní pozemek		1722	1722
2921	2	lesní pozemek		1713	1713
2954		lesní pozemek		2018	2018
2955	1	lesní pozemek		8660	8660
2955	2	lesní pozemek		3502	3502
2986	3	lesní pozemek		9091	9091
2987		lesní pozemek		482	482
2988		lesní pozemek		8827	8827
3004	1	lesní pozemek		2420	2420
3004	2	lesní pozemek		6	6
3004	3	lesní pozemek		20	20
3005	1	lesní pozemek		1967	1967
3005	2	lesní pozemek		5474	5474
3005	3	lesní pozemek		1155	1155
3017		lesní pozemek		1690	1690
3035	1	lesní pozemek		2841	2841

Číslo parcely podle KN		Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí		Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
3035	2			lesní pozemek		1967	1967
3035	3			lesní pozemek		1375	1375
3035	4			lesní pozemek		289	289
3037	1			lesní pozemek		434	434
3037	3			lesní pozemek		4645	4645
3038	1			lesní pozemek		3676	3676
3289	1			lesní pozemek		148	148
3289	2			lesní pozemek		9215	9215
3289	3			lesní pozemek		7700	7700
3289	4			lesní pozemek		32604	32604
3289	7			lesní pozemek		1832	1832
3289	8			lesní pozemek		259	259
3289	9			lesní pozemek		30	30
3289	16			lesní pozemek		3897097	2646400
3289	17			lesní pozemek		24	24
3289	18			lesní pozemek		102	102
3321	4			lesní pozemek		3550	3550
3321	5			lesní pozemek		2021	2021
3390	1			trvalý travní porost		1612	1612
3390	2			trvalý travní porost		791	791
3390	3			lesní pozemek		719	719
3391				lesní pozemek		1626	1626
3392				lesní pozemek		1835	1835
3393				lesní pozemek		2795	2795
3394				lesní pozemek		1277	1277
3399	1			lesní pozemek		13663	13663
3416				lesní pozemek		4625	4625
3417				lesní pozemek		1845	1845
3419				lesní pozemek		3338	3338
3425				lesní pozemek		7939	7939
3426				lesní pozemek		9548	9548
3428				lesní pozemek		5949	5949
3429				lesní pozemek		3683	3683
3438	1			trvalý travní porost		1955	1955
3438	2			lesní pozemek		293	293
3438	3			lesní pozemek		49	49
3438	4			lesní pozemek		1387	1387
3438	31			lesní pozemek		360	360
3438	32			lesní pozemek		661	661
3438	33			lesní pozemek		94	94
3438	34			lesní pozemek		230	230
3438	35			lesní pozemek		41	41
3438	36			lesní pozemek		84	84
3438	37			trvalý travní porost		1526	1526
3438	38			trvalý travní porost		69	69
3438	39			trvalý travní porost		649	649
3438	40			trvalý travní porost		1629	1629
3438	41			trvalý travní porost		145	145
3438	42			trvalý travní porost		239	239

Číslo parcely podle KN		Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí		Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
3438	43			trvalý travní porost		265	265
3438	44			trvalý travní porost		3	3
3438	45			lesní pozemek		53	53
3438	46			lesní pozemek		294	294
3438	47			lesní pozemek		437	437
3438	48			lesní pozemek		42	42
3438	49			lesní pozemek		12	12
3441				trvalý travní porost		2697	2697
3442				trvalý travní porost		1029	1029
3444				trvalý travní porost		1187	1187
3445				trvalý travní porost		906	906
3446				trvalý travní porost		1140	1140
3447				trvalý travní porost		1223	1223
3448				trvalý travní porost		2126	2126
3451				lesní pozemek		2018	2018
3455				lesní pozemek		191	191
3458				lesní pozemek		2122	2122
3459	5			lesní pozemek		273	273
3459	6			lesní pozemek		5107	5107
3459	7			lesní pozemek		3201	3201
3655				ostatní plocha	ostatní komunikace	1119	1119
3656	2			lesní pozemek		1200	1200
3657	1			ostatní plocha	ostatní komunikace	1349	1349
3657	2			ostatní plocha	ostatní komunikace	610	610
3659	1			ostatní plocha	ostatní komunikace	865	865
3659	2			ostatní plocha	ostatní komunikace	366	366
3661	1			ostatní plocha	ostatní komunikace	446	446
3661	2			ostatní plocha	ostatní komunikace	359	359
3688	3			ostatní plocha	ostatní komunikace	1835	1835
3715	2			ostatní plocha	ostatní komunikace	587	587
3717				ostatní plocha	ostatní komunikace	227	227
3718				ostatní plocha	ostatní komunikace	1043	1043
3744	1			ostatní plocha	ostatní komunikace	890	890
7180				trvalý travní porost		527	527
7181				trvalý travní porost		473	473
7182				trvalý travní porost		1081	1081
7262				lesní pozemek		5393	5393
7263				ostatní plocha	jiná plocha	633	633
7264				trvalý travní porost		699	699
7266				ostatní plocha	jiná plocha	605	605
7267				trvalý travní porost		2367	2367
7268				ostatní plocha	jiná plocha	753	753
7287				lesní pozemek		8614	8614
7288				trvalý travní porost		332	332
7289				lesní pozemek		849	849
7290				trvalý travní porost		35920	35920
7291				trvalý travní porost		246	246
7292				trvalý travní porost		219	219
7293				vodní plocha	koryto vodního toku umělé	140	140

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
7294		trvalý travní porost		182	182
7295		trvalý travní porost		77	77
7296		vodní plocha	koryto vodního toku umělé	1930	1930
7297		vodní plocha	koryto vodního toku umělé	5623	5623
7298		vodní plocha	koryto vodního toku umělé	196	196
7299		vodní plocha	koryto vodního toku umělé	571	571
7300		vodní plocha	koryto vodního toku umělé	447	447
7301		trvalý travní porost		821	821
7302		trvalý travní porost		701	701
7303		trvalý travní porost		14665	14665
7304		trvalý travní porost		2608	2608
7305		trvalý travní porost		8393	8393
7306		trvalý travní porost		203	203
7307		trvalý travní porost		734	734
7308		trvalý travní porost		439	439
7309		lesní pozemek		426	426
7313		ostatní plocha	ostatní komunikace	3248	2300
7320		trvalý travní porost		116	116
7321		trvalý travní porost		409	409
7322		lesní pozemek		336	336
7324		ostatní plocha	jiná plocha	748	748
7326		trvalý travní porost		1455	1455
7327		trvalý travní porost		388	388
7328		lesní pozemek		646	646
7329		lesní pozemek		1538	1538
7330		trvalý travní porost		1371	1371
7331		ostatní plocha	jiná plocha	523	523
7332		trvalý travní porost		1400	1400
7333		trvalý travní porost		36223	36223
7334		trvalý travní porost		1448	1448
7335		trvalý travní porost		26359	26359
7336		trvalý travní porost		8992	8992
7337		ostatní plocha	ostatní komunikace	675	675
7338		trvalý travní porost		9669	9669
7339		trvalý travní porost		3639	3639
7340		trvalý travní porost		78	78
7341		trvalý travní porost		10478	10478
7342		trvalý travní porost		3793	3793
7343		trvalý travní porost		12752	12752
7344		trvalý travní porost		2287	2287
7345		zahrada		489	489
7346		trvalý travní porost		38048	38048
7349		ostatní plocha	ostatní komunikace	1709	1400
7350		ostatní plocha	ostatní komunikace	1056	1056
7351		trvalý travní porost		30929	30929
7356		ostatní plocha	jiná plocha	981	981
7357		trvalý travní porost		27861	27861
7368		ostatní plocha	ostatní komunikace	3780	300
7373		trvalý travní porost		10058	2700

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
7400		lesní pozemek		11295	11295
7403	1	ostatní plocha	ostatní komunikace	3173	3173
7403	2	ostatní plocha	ostatní komunikace	78	78
7404	1	lesní pozemek		18946	18946
7404	2	lesní pozemek		674	674
7558		ostatní plocha	ostatní komunikace	493	493
7559		trvalý travní porost		22283	22283
7560		ostatní plocha	ostatní komunikace	504	504
7561		trvalý travní porost		9888	5400
7593		lesní pozemek		1124	1124
7594		orná půda		9449	9449
				Celkem	3388195

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo je území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území v souladu s ust. § 37 zákona č. 114/1992 Sb.

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP (pás 50 m) plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	303,2067			
vodní plochy	0,8907		zamokřená plocha	0
			rybník nebo nádrž	0
			vodní tok	0,8907
trvalé travní porosty	33,7956			
orná půda	0,9449			
ostatní zemědělské pozemky (zahrada)	0,0489			
ostatní plochy	2,5365		neplodná půda	0
			ostatní způsoby využití	2,5365
zastavěné plochy a nádvoří	0,0137			
plocha celkem	341,4370	63,6519		

Příloha č. M2: Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:

není

chráněná krajinná oblast:

není

jiný typ chráněného území:
mezinárodní statut ochrany:

není
není

Natura 2000

ptačí oblast:

evropsky významná lokalita:

není

CZ0530149 - Rychnovský vrch

1.6 Kategorie IUCN

Kategorie III. – přírodní památka nebo prvek

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Předmětem ochrany jsou extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*), bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich a smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*).

1.7.2 Předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. Ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ	popis ekosystému	Kód předmětu ochrany*
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky (6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>))	27 ha 7,6 %	Těžiště výskytu biotopu je v severozápadní části PP, kde se nachází velký komplex mezofilních luk, rozčleněný mezemi se zarostlými ovocnými stromy. celý komplex bývá posečen a sklizen najednou. Louky jsou mírně svažité, v dolních partiích druhově chudší a obohacené živinami, na svazích pak zachovalejší. Louky jsou druhově poměrně bohaté, ačkoliv bez vzácných druhů. Druhově nejbohatší (a vláhou a živinami nejchudší) bývají jejich horní okraje podél lesa nebo meze. Časté je narušení dřvu rytím prasat, které však není zcela na škodu, neboť na obnažené půdě nacházejí vhodné podmínky některé druhy, které v zapojeném porostu neobstojí v konkurenci, například pomněnka různobarvá (<i>Myosotis discolor</i>). Z významnějších druhů luk lze jmenovat vítod obecný (<i>Polygala vulgaris</i>), pryskyřník mnohokvětý (<i>Ranunculus polyanthemos</i>) a snědek Kochův (<i>Ornithogalum kochii</i>).	A,B

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ	popis ekosystému	Kód předmětu ochrany*
L5.1 Květnaté bučiny (9130 Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>)	174 ha 50 %	Zdaleka nejrozšířenější biotop v PP, který je ale zároveň nejvíce variabilní. Reprezentován je jednak typickými porosty s dominantním bukem a více či méně bohatým podrostem (místy téměř bez podrostu), minimálně na polovině plochy se však jedná o porosty značně netypické, často i úplně bez buku. Dominantní zde bývá nejčastěji lípa (plošně velmi rozsáhlé lipiny na mírných východních svazích Rychnovského vrchu) a javor klen (mírné svahy a plošiny při vrcholu Rychnovského vrchu a mezi jeho hřbety), místy dominuje i habr. nejčastějšími dominantními bylinného patra bývají bažanka vytrvalá (<i>Mercurialis perennis</i>), mařinka vonná (<i>Galium odoratum</i>) a strdivka jednokvětá (<i>Melica uniflora</i>). V lipinách tvoří zjara často rozsáhlé porosty česnek medvědí (<i>Allium ursinum</i>). Z významných druhů roste v bučinách roztroušeně až vzácně okrotice bílá (<i>Cephalanthera damassonium</i>), spíše vzácně zapalice žluťuchovitá (<i>Isopyrum thalictroides</i>), roztroušeně jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>) a ojedinele tis červený (<i>Taxus baccata</i>). Především lipiny se vyznačují mimořádně bohatým bylinným patrem s mnoha prvky dubohabřin. Jedná se však o stanoviště bučin a dominance ostatních stromů je zde důsledkem hospodářských zásahů, proto byly i tyto porosty hodnoceny jako květnaté bučiny.	A,B
L4 Suťové lesy (9180 Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklicích)	8 ha 2 %	Strmé suťové svahy na západní straně Rychnovského vrchu. Dominuje jasan a lípa, v jednom porostu i javor mléč. Místy bývá obnažená kamenitá suť. Bylinné patro bývá bohaté, často dominuje bažanka vytrvalá (<i>Mercurialis perennis</i>), dále bývají přítomné druhy bučin i druhy dusíkem bohatších stanovišť, jako je např. kopřiva dvoudomá (<i>Urtica dioica</i>) a vlašovičník větší (<i>Chelidonium majus</i>).	A,B
L2.2 – Jasanovo-olšové luhy 91E0 Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	7 ha 2 %	Luhy, doprovázející menší lesní potůčky. Místy úzké, jinde široké bahnité plochy. Ve stromovém patře vždy dominuje olše lepkavá, v menší míře bývá zastoupena lípa, jasan, smrk, topol kanadský a olše šedá. Všechny porosty mají velmi bohaté bylinné patro, zjara často dominuje a tvoří rozsáhlé porosty bledule jarní (<i>Leucojum vernalis</i>) a česnek medvědí (<i>Allium ursinum</i>), v létě bývá nejhojnější netýkavka nedůtklivá (<i>Impatiens noli-tangere</i>). Z dalších významných druhů zde je častá prvosenka vyšší a (<i>Primula elatior</i>), lýkovec vonný (<i>Daphne mezereum</i>).	A,B

*kód předmětu ochrany:

A = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

B = předmět ochrany překrývající se EVL/PO

C = další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ

**stupeň ohrožení podle vyhlášky 395/1992 Sb. v platném znění a podle červených seznamů ČR..

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L4 - Suťové lesy	Cílem péče o lesní porosty by mělo být přiblížení se přirozené druhové skladbě a přírodě blízké prostorové struktuře - dle stavu a možností ponechat vybranou část samovolnému vývoji – (dílčí plocha - zóna 1)	- rozloha přírodě blízkého ekosystému: cíl 100 % plochy biotopu v PP - bohatá přírodě blízká struktura druhová, horizontální a vertikální (věková) - přítomnost všech vývojových fází ekosystému - přítomnost odumřelého ležícího i stojícího dřeva v biotopu minimálně 50m³/ha - výskyt charakteristických druhů pro ekosystém
L5.1 - Květnaté bučiny	Cílem péče o lesní porosty by mělo být přiblížení se přirozené druhové skladbě a přírodě blízké prostorové struktuře – (dílčí plocha - zóna 2) - dle stavu a možností ponechat vybrané části samovolnému vývoji – (dílčí plocha - zóna 1) V porostech s nepůvodní druhovou skladbou – (dílčí plocha - zóna 3). dosažení přirozené druhové skladby a diferencované řídké struktury porostů vhodnou volbou neschématické obnovy a přeměny těchto porostů.	- rozloha přírodě blízkého ekosystému: cíl 70 % plochy biotopu v PP - stupeň přirozenosti ekosystému: 3-6 - přechod biotopu X9 na biotop přírodě blízký – 70 % biotopu v PP - přítomnost odumřelého ležícího i stojícího dřeva v biotopu minimálně 30m³/ha - výskyt charakteristických druhů pro ekosystém
L2.2 - Jasanovo-olšové luhy	Cílem péče o lesní porosty by mělo být přiblížení se přirozené druhové skladbě a přírodě blízké prostorové struktuře – (dílčí plocha - zóna 2) - dle stavu a možností ponechat vybrané části samovolnému vývoji – (dílčí plocha - zóna 1) V porostech s nepůvodní druhovou skladbou – (dílčí plocha - zóna 3). dosažení přirozené druhové skladby a diferencované řídké struktury porostů vhodnou volbou neschématické obnovy a přeměny těchto porostů.	- rozloha přírodě blízkého ekosystému: cíl 100 % plochy biotopu v PP - stupeň přirozenosti ekosystému: 3-6 - přechod biotopu X9 na biotop přírodě blízký – 100% biotopu v PP - přítomnost odumřelého ležícího i stojícího dřeva v biotopu minimálně 40m³ na 1 ha - výskyt charakteristických druhů pro ekosystém
T1.1 - Mezofilní ovsíkové louky	Cílem péče je zachování a zlepšení podmínek pro stav a vývoj ohrožených druhů, zejména dostatečný počet reprodukčních jedinců. Omezení či pozastavení negativních vývojových procesů v lučních ekosystémech – zarůstání dřevinami a nesečení, zabránění negativních antropogenních vlivů (např. myslivost).	- rozloha ekosystému - nezmenšování z hlediska kvality - pokryvnost náletových dřevin a expanzních druhů max. 15 % - výskyt charakteristických druhů pro ekosystém- biotop T1.1

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Krajině na českomoravském pomezí mezi Lanškrounem (cca 10 km jjv od Lanškrouna) a Moravskou Třebovou dominuje návrší Rychnovský vrch s nejvyšší kótou Lanškrounské kotliny. Pojmenování dostal podle obce Rychnov na Moravě, ležící pod západním svahem.

a) Geomorfologie

Dle regionálního členění reliéfu (Demek 2006) se zájmová oblast nachází:

provincie	Česká vysočina
subprovincie	IV - Krkonošsko-jesenická soustava
podsoustava (oblast)	IVB - Orlická podsoustava
celek	IVB3 - Podorlická pahorkatina
podcelek	IVB3C – Moravskotřebovská pahorkatina
okrsek	IVB3C2 – Lanškrounská kotlina

Členitý pahorkatinný reliéf. Centrem lokality je hřbet Rychnovského vrchu (541 m n. m.), na který navazují stráně s převážně nelesní vegetací na západním úpatí vrchu, částečně lesní komplex Rychnovského lesa na východním úpatí hřbetu. Nejnižší bod území je v nadmořské výšce 342 m n.m. Hřbet Rychnovského vrchu je 3 km dlouhý, orientován ve směru SSZ – JJV. Hřbetem probíhá několik zlomů. Hlavní hřbet je na vrcholu tvořen dvěma souběžnými hřebínky, mezi nimiž je několik sníženin, v nichž dochází ke hromadění srážkové vody, takže ve vrcholové části vrchu jsou dvě jezírka, která pouze v sušších obdobích roku vysychají. Podle nich býval tento protáhlý hřbet nazýván také Jezerní horou (něm. Seekamberg).

b) Geologie a pedologie

Jedná se o výraznou kuestu, která je budována křídovými sedimenty – vápnitými pískovci a slínovci svrchnokřídového stáří, tektonicky značně porušenými. Hřbetem probíhá několik zlomů, z minulých staletí jsou zprávy, že z nitra kopce byly čas od času slyšet silné rány (SKOŘEPA 2005). Na úpatí západních svahů vrchu pak podloží tvoří červené permské sedimenty - pískovce a slepence.

Z hlediska půdních typů převažují kambizemě modální eubazické, vyskytují se zde také pararendziny, pseudogleje a gleje.

c) Hydrologie

Povodí Moravské Sázavy.

d) Klima

Podle Quity (1971) lze území zařadit do klimatické oblasti **MT7** - normálně dlouhé, mírné, mírně suché léto, přechodné období je krátké, s mírným jarem a mírně teplým podzimem, zima je normálně dlouhá, mírně teplá, suchá až mírně suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky.

e) Geobotanická rekonstrukce

- **Fytogeografické členění (Skalický et al. 1988):** Českomoravské mezofytikum – 63.Českomoravské mezihoří, 63j Lanškrounská kotlina
- **Biogeografické členění (Culek 1996):** 1.39 Svitavský bioregion

- Podle **mapy potenciální vegetace** (NEUHÄUSLOVÁ 1998) by bylo celé území porostlé černýšovými dubohabřinami. (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*).

f) Charakteristika biotopů a vegetace

Biotop (Rešlová 2016)	Počet ploch	Rozloha biotopu v EVL (ha)	Podíl na rozloze EVL (%)
T1.1 * - Mezofilní ovsíkové louky	12	26,9	7,61
L5.1 * - Květnaté bučiny	55	173,32	49,06
L4 * - Suťové lesy	5	8	2
L2.2 * Údolní jasanovo-olšové luhy	5	7,00	1,98
L5.4 – Acidofilní bučiny	1	0,55	0,16
L3.1 - Hercynské dubohabřiny	5	5,84	1,65
T1.5 – Vlhké pcháčové louky	3	1,08	0,31
T1.6 – Vlhká tužebníková lada	1	0,44	0,12
T4.2 – Mezofilní bylinné lemy	3	0,44	0,12
R1.4 - Lesní prameniště bez tvorby pěnoveců	2	0,64	0,18
M1.7 – Vegetace vysokých ostřic	1	0,12	0,03
X1 – Urbanizovaná území	2	0,54	0,15
X5 – Intenzivně obhospodařované louky	3	0,24	0,07
X9A- Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	23	124,13	35,13
X9B - Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	1	0,46	0,13
X10 – Paseky s podrostem původního lesa	-	-	-
X12 – Nálety pionýrských dřevin	1	0,8	0,23
X13 - Nelesní stromové výsadby mimo sídla	4	1,85	0,52
Celkem:		353,33 ha	100 %

Biotopy označené * jsou předmětem ochrany EVL a PP

Poznámky k tabulce (Rešlová 2016):

Vedle biotopů, jež jsou předmětem ochrany se zde vyskytují další:

L5.4 - Acidofilní bučiny – Ojedinělý maloplošný výskyt. Smrčina s bukem a dubem a s chudým porostem, reprezentovaným především borůvkou (*Vaccinium myrtillus*).

L3.1 – Hercynské dubohabřiny – Biotop byl vylišen v jednom větším remízu- bývalém třešňovém sadu, a ve třech porostech břízy. Nejedná se o typické dubohabřiny, spíše byly porosty takto klasifikovány z nedostatku jiných možností. Porosty i jejich druhová skladba jsou silně ovlivněny a pozměněny lidským hospodařením a stanovištně by zde měly být spíše květnaté bučiny. K obdobné situaci došlo při vymezování biotopů pro návrh území PP, kdy došlo k vymezení dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* L3.1. Hercynské dubohabřiny.

T1.5 – Vlhké pcháčové louky - Plošně málo rozsáhlý, ale významný biotop v severozápadním cípu EVL. Kosené vlhké až slatinné louky v malé nivě podél vysychající strouhy, druhově bohaté, s výskytem hezké populace prstnatce májového (*Dactylorhiza majalis*) a ostřice Davallovy (*Carex davalliana*). Z dalších významnějších druhů zde roste ptačinec bahenní (*Stellaria palustris*), kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*) a ostřice trsnatá (*Carex cespitosa*).

T1.6 – Vlhká tužebníková lada – Vlhká lada na prameništi pod západním svahem Rychnovského vrchu a okolo narovnané strouhy, vytékající z prameniště. Biotop je zde degradován ruderalizací.

T4.2 – Mezofilní bylinné lemy - Lemy v západní části lesního komplexu na Rychnovském vrchu. Jedná se o zarůstající nekosené luční okraje, kde se prvky mezofilních bylinných lemů mísí s křovinami, náletovými dřevinami a lučními druhy, biotop zde tedy není příliš reprezentativní. Z diagnostických druhů zde roste řepík lékařský (*Agrimonia eupatoria*), jahodník obecný (*Fragaria vesca*) a kručinka barvířská (*Genista tinctoria*), místy expanduje janovec metlatý (*Cytisus scoparius*).

R1.4 – Lesní prameniště bez tvorby pěnovců – Jedno z jezírek na vrcholu a prameniště na východním svahu Rychnovského vrchu. Biotop není reprezentativně vyvinut, jedná se o bahnité plochy s chudou vegetací. Z diagnostických druhů zde roste řeřišnice hořká (*Cardamine amara*).

M1.7 - Vegetace vysokých ostřic – Velmi neobvyklé stanoviště pro tento biotop, a sice v největším jezírku na vrcholu Rychnovského vrchu, zazemněném a zcela zarostlém. Dominuje ostřice měchýřkatá (*Carex vesicaria*), méně ostřice štíhlá (*Carex acuta*).

X1 – Urbanizovaná území - Intravilán Rychnova na Moravě.

X5 – Intenzivně obhospodařované louky, Trávníky v okrajích intravilánu.

X9A – Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami- Kulturní smrčiny, méně je zastoupen i modřín. Čistě jehličnaté porosty, nebo se zanedbatelným podílem listnáčů. Bez bylinného patra, nebo s nekvalitním byl. patrem, případně s buřením (nejčastěji ostružiník). Poblíž hranic s listnatými porosty se v menší míře vyskytují druhy bučin.

X9B - Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami – Porost dubu červeného, bez bylinného patra.

X10 – Paseky s podrostem původního lesa, Vegetace nelze přiřadit k žádnému z přírodních biotopů, ale jsou druhově velmi bohaté a zajímavé, s mnoha druhy, které jinde v PP/EVL nerostou. Regionálně významný je výskyt kokoříku vonného (*Polygonatum odoratum*). Pozoruhodný je koncentrovaný výskyt motýlů.

X12 – Nálety pionýrských dřevin - Nálet osik v okrajové části remízu.

X13 – Nelesní stromové výsadby mimo sídla - Liniové porosty dřevin v komplexu luk v severozápadní části EVL. Většinou řady ovocných stromů (třešeň, švestka), zarostlé keři.

Gutzerová 2024: Plošně nejrozsáhlejší jsou porosty mezotrofních bučin z asociace *Mercuriali perennis-Fagetum sylvaticae* s výskytem strdivky jednokvěté (*Melica uniflora*) a bylinným patrem tvořeným převážně bažankou vytrvalou (*Mercurialis perennis*), pitulníkem horským (*Galeobdolon montanum*), netýkavkou nedůtklivou (*Impatiens noli-tangere*). Na severovýchodně exponovaném svahu byly zaznamenány i porosty, které se blíží ke květnatým jedlinám z asociace *Galio rotundifolii-Abietetum*. Acidofilní bučiny jsou Rychnovském vrchu velmi vzácné, dříve se vyskytovaly především na mírnějších svazích, kde byly nahrazeny kulturními smrčinami. Na vlhčích stanovištích se zde vyskytovaly zřejmě i bikové oligomezotrofní jedliny z as.*Luzulo-Abietetum albae*. Zajímavější jsou suťové lesy vyskytující se především na severovýchodně exponovaném svahu po vrcholem Rychnovského vrchu. Jsou zařaditelné do asociací suťových javorových jasanin (as. *Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris*). Druhově bohaté je bylinné i stromové patro. Zajímavý je výskyt česneku medvědího (*Allium ursinum*), dymnivky duté (*Corydalis cava*), zápalice žluťuchové (*Isopyrum thalictroides*) a bledule jarní (*Leucojum vernalis*) v jarním aspektu. Suťové lesy rostoucí na vrcholu Rychnovského vrchu se blíží teplomilnějším suťovým a skalním javorovým lipinám (as. *Aceri-Tiliacetum*). Mezické dubohabřiny jsou zde vzácné (as. *Galio sylvatici – Carpinetum*, a vyskytují se především na úpatí vrchu. Posledním významným lesním společenstvem jsou jasanovo-olšové luhy z asociace *Stellario nemorosae – Alnetum glutinosae* doprovázející potoky. Na svazích Rychnovského vrchu je sice řada různě vydatných pramenů, bohužel ty vydatnější byly všechny v minulosti upraveny a vytékající tok napřímen, a jejich okolí často osázeno smrkovými monokulturami. Místy se zachovaly různě velké populace bledule jarní (*Leucojum vernalis*). Z lučních společenstev převládají na svazích mezofilní ovsíkové louky (sv. *Arrhenatherion*), podél toků a ve sníženinách vlhké pcháčové louky.

g) Botanika

Během průzkumu (Gutzerová 2024) bylo celkem nalezeno 381 taxonů, z toho celkem sedm chráněných a dalších 18 taxonů zařazených do Červeného seznamu ČR (GRULICH 2017). Z chráněných taxonů je jeden zařazen to kategorie kriticky ohrožený. Tím je tis červený (*Taxus baccata*), který byl zjištěn pouze jednou v podobě vzrostlého stromu na severozápadní strmém svahu. Vzhledem k blízkosti lokalit s výskytem tohoto jehličnanu na Hřebečovském hřebetu, lze předpokládat, že se jedná o přirozený výskyt, ne o novodobější nálet ze semen zanesených ptáky

z výsadeb v intravilánu obce. Další chráněné druhy jsou zařazeny do kategorie ohrožený druh. Jedná se o árón plamatý (*Arum maculatum*), bleduľi jarní pravou (*Leucojum vernum* subsp. *vernum*), kapradiník bažinný (*Thelypteris palustris*), okrotici bílou (*Cephalanthera damasonium*), prstnatec májový pravý (*Dactylorhiza majalis* subsp. *majalis*) a vemeník dvoulístý (*Platanthera bifolia*). Z druhů Červeného seznamu je chrpa třepenitá (*Centaurea phrygia*) zařazena do kategorie ohrožený (EN), dalších sedm taxonů do kategorie téměř ohrožený (NT) a zbývajících osm taxonů do kategorie málo dotčený (LC). V minulosti byly z území Rychnovské vrchu uváděny i další významné taxony, které nebyly během roku 2024 ověřeny. Což nemusí znamenat, že se již na území PP a EVL nevyskytují, ale nemusely být během průzkumu vzhledem k rozlehlosti území a také poněkud neobvyklému průběhu jara 2024 nalezeny.

Houby

Během IP (Tejnklová, Kramoliš 2016) bylo na lokalitě zjištěno 424 druhů vyšších hub, dalších 16 druhů sdělili zpracovatelům ostatní autoři, celkem tedy 440 druhů. Z tohoto počtu je devatenáct druhů uvedeno v ČS (HOLEC et BERAN 2006), jeden druh (*Russula viscida*) je zařazen do ČK (KOTLABA 1995) a žádný není zařazen mezi zvláště chráněnými druhy hub podle vyhlášky 395/1992 Sb. (ANTONÍN et BIEBEROVÁ 1995). Jeden (*Hydropus subalpinus*) z druhů nalezených při současném průzkumu je navržen k doplnění vyhlášky (HOLEC et BERAN 2004a, 2004b). Při průzkumu se ukázalo, že lokalita je velmi zajímavá a má vysokou mykologickou hodnotu a je třeba ji v rámci Pardubického kraje hodnotit jako velmi kvalitní. Celkově je z lokality dosud známo 467 druhů.

h) Zoologie

Entomologický inventarizační průzkum (Pavličko 2024) zahrnuje monitoring motýlů (*Lepidoptera*) a to čeled' *Zygaenidae* /vřetenuškovití/, skupinu *Rhopalocera* /denní motýli v užším smyslu/, podčeď *Syntomini* /běloskvrnáči/ a ostatní ve dne aktivující druhy motýlů zařazené do příloh II a IV Směrnice EU o stanovištích. Současně zde byl prováděn monitoring *Macrolepidoptera* (velcí motýli) pomocí UV LED lapačů a brouků (*Coleoptera*) pomocí zemních pastí. Kompletní a ucelený průzkum území z oblasti entomofauny není znám. Pro sledované chráněné území nejsou další ucelená data k dispozici a jde spíše o rozptýlená faunistická pozorování nebo jednotlivé nálezy staršího data z okolí (Rychnova, Moravské Třebové apod.) uvedené v mapování denních motýlů. Inventarizační průzkumy ostatních skupin živočichů zde dosud chybějí.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	Stupeň ohrožení **	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Cévnaté rostliny (Gutzerová 2024):			
Tis červený (<i>Taxus baccata</i>)	silně ohrožený	VU	Stará bučina 505B17 na Z exponovaném strmém svahu, jeden statný strom 15m, vitální. GPS: 49°49'44.976"N, 16°39'34.996"E. Potenciálně zde mohou být i další.
Árón plamatý (<i>Arum maculatum</i>)	ohrožený	NT	Smrčina na SV svahu, první desítky rostlin, kvetoucí, GPS: 49°50'13.679"N, 16°39'36.065"E; Lipina na SV svahu, první desítky rostlin, kvetoucí, GPS: 49°50'14.766"N, 16°39'29.023"E

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	Stupeň ohrožení **	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
bledule jarní pravá (<i>Leucojum vernum</i> var <i>vernum</i>)	ohrožený	NT	Okraj mladé bučiny, několik kvetoucích trsů, GPS: 49°49'23.383"N, 16°40'9.376"E, Olšina nad svážnicí při SV hranici PP, hojně, stovky kvetoucích trsů, GPS: 49°50'6.619"N, 16°40'9.451"E, Vlhčí místo ve smíšeném lese, nad studánkou, 3 kvetoucí trsy, GPS: 49°50'12.454"N, 16°40'1.344"E; Lipina na SV svahu, vitální populace na ploše asi 4 x 4 m, GPS: 49°50'15.050"N, 16°39'29.596"E, Hřbet, severně od severního jezírka, několik kvetoucích trsů a jednotlivých rostlin, GPS: 49°49'41.182"N, 16°39'41.562"E, Olšina v údolí nad rybníkem Jezírko, hojně, stovky kvetoucích trsů, vitální, GPS: 49°50'2.818"N, 16°40'29.708"E, Olšina s lesním potůčkem hojně, stovky trsů, vitální, GPS: 49°49'50.841"N, 16°40'20.759"E. Potenciálně jednotlivé trsy nebo menší populace i jinde na vlhkých místech. EVL – olšina s potokem při SV hranici, stovky trsů a jednotlivých rostlin, vitální. Ochranné pásmo PP: olšina pod cestou, vitální populace na ploše 3 x 4 m, GPS: 49°50'14.478"N, 16°40'2.438"E.
Kapradiník bažinný (<i>Thelypteris palustris</i>)	ohrožený	NT	Výrazná deprese při S hranici PP, čtyři trsy, GPS: 49°50'29.727"N, 16°39'40.822"E.
Okrotice bílá (<i>Cephalanthera damasonium</i>)	ohrožený	NT	Bučiny na SZ a Z exp. svahu, v horních strmých částech svahu i na dolních pozvolnějších svazích. Roztroušeně až vzácně, kvetoucí nebo plodné rostliny. Listnatý porost, na hřebeni poblíž jezírka, 5 rostlin, GPS: 49°49'35.259"N, 16°39'44.189"E
Prstnatec májový pravý (<i>Dactylorhiza majalis</i> subsp. <i>majalis</i>)	ohrožený	NT	Poměrně suchá louka severně od domu čp. 110 v Rychnově, 3 kvetoucí rostliny, GPS: 49°50'43.256"N, 16°38'52.793"E; Vlhká louka na V okraji obce, V od čp. 108, vitální populace, desítky kvetoucích rostlin, GPS: 49°50'39.073"N, 16°38'55.299"E; v ochranném pásmu PP
Vemeník dvoulistý (<i>Platanthera bifolia</i>)	ohrožený	VU	Okraj nesečené louky, poblíž smrku, dvě rostliny, GPS: 49°49'34.085"N, 16°40'31.895"E. okraj louky u lesa, při západním úpatí vrchu, 1 kvetoucí rostlina, GPS: 49°50'8.422"N, 16°39'13.094"E. Zřejmě se vyskytuje i jinde.
Chrupa třepenitá (<i>Centaurea phrygia</i>)	-	EN	Sečená louka na JZ okraji PP a EVL, roztroušeně, na osluněných místech hojněji. Vitální populace.
Hlístník hnízdák (<i>Neottia nidus-avis</i>)	-	NT	Listnatý porost, na hřebeni poblíž jezírka, nalezeny zbytky suchých rostlin, GPS: 49°49'35.259"N, 16°39'44.189"E. Druh se může vyskytovat i jinde.
Hrušeň polnička (<i>Pyrus pyraeaster</i>)	-	NT	Mez v loukách nad obcí Rychnov, jeden starší vitální strom a v okolí mladší stromky, GPS: 49°50'24.997"N, 16°38'56.016"E. Stejná mez, blíže k lesu, 2 stromky, GPS: N 49°50.38295', E 16°38.98690'.
Lipnice oddálená (<i>Poa remota</i>)	-	NT	Vzácně v údolíčku u potoka při V hranici PP, asi 20 trsů, vitální. Může být i jinde.
Orlíček obecný (<i>Aquilegia vulgaris</i>)	-	NT	SZ výběžek hřbetu, na SZ svahu, roztroušeně, první desítky trsů, jen některé kvetoucí.
Pomněnka různobarvá (<i>Myosotis discolor</i>)	-	NT	Suché okraje luk na SZ exponovaném svahu, roztroušeně, místy až hojně, vždy na narušených osluněných místech (rytí prasat nebo mechanizací).
Vrbovka bahenní (<i>Epilobium palustre</i>)	-	NT	Na vlhké louce na okraji Rychnova, u čp. 108, kvetoucích 15 rostlin. GPS: N 49°50.64957', E 16°38.92888',
Houby (Tejklová, Kramoliš 2016):			
Boletus appendiculatus – hřib přívěskatý	-	NT	Roztroušeně se vyskytující teplomilný hřib, který se v Pardubickém kraji vyskytuje především na hrázích rybníků a v teplomilných doubravách a dubohabřinách. V PP Rychnovský vrch byl zaznamenán ve východní části.
Boletus depilatus – hřib skvrnitý	-	VU	Tento druh hříbu roste spíše vzácně ve světlých listnatých lesích v teplých oblastech. V Pardubickém kraji roste nehojně,

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	Stupeň ohrožení **	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Exidia cartilaginea</i> černorosol chrupavčitý	-	NT	Saprotrof rozkládající dřevo listnatých stromů, roztroušeně se objevující po celém našem území. Na lokalitě se vyskytuje poměrně hojně.
<i>Flammulaster granulosus</i> – kržatka zrnitá	-	DD	Drobný, patrně velmi vzácný (či přehlížený) druh
<i>Holwaya mucida</i> - voskovička černavá	-	EN	Ve východních Čechách velmi vzácný druh askomycetu. Vyrůstá se na padlých a tlejících kmenech lip.
<i>Hydnellum concrescens</i> – lošákovec pásovaný	-	NT	Roste pod listnáči i jehličnany v lese i mimo les, např. v alejích a na hrázích rybníků. V PP Rychnovský vrch byl sbírán ve východní části.
<i>Lactarius evosmus</i> – ryzec jablečný	-	CR	Velmi vzácný druh ryzce, který dosud nebyl zaznamenán při žádném mykologickém průzkumu na území Pardubického kraje.
<i>Lactarius fluens</i> – ryzec bukový	-	DD	Vzácněji se vyskytující ryzec, který je mykorhizní vázán na buky. Jeho celkové rozšíření u nás není známo; v minulosti byl patrně zaměňován za další podobné druhy.
<i>Lactarius ruginosus</i> – ryzec řídkolupenný	-	EN	Mykorhizní symbiont buku (ojediněle i habru). Vyskytuje se vzácně. V PP Rychnovský vrch byl zaznamenán na několika místech.
<i>Lentinellus flabelliformis</i> – houžovec vějířovitý	-	DD	Taxonomicky nedořešený komplex druhů zahrnující <i>L. flabelliformis</i> , <i>L. bisus</i> a <i>L. omphalodes</i> . Plodnice však nejvíce odpovídají <i>L. flabelliformis</i> . Zhruba desítky plodnic byla nalezena na padlém kmeni listnáče na hřbetu PP.
<i>Macrolepiota konradii</i> – bedla Konradova	-	DD	Saprotrof rostoucí v trávě a opadu listnatých i smíšených lesů, zejména při okrajích lesních cest a na pasekách. Dříve nebyla odlišována od bedly vysoké (<i>Macrolepiota procera</i>) a někdy byla považována pouze za její drobnější exempláře. V Pardubickém kraji se vyskytuje roztroušeně.
<i>Mutinus caninus</i> – psivka obecná	-	NT	Tento druh trochu připomíná zmenšenou hadovku smrdutou (<i>Phallus impudicus</i>). Její pach ale není zdaleka tak nepříjemný a silný, Pilát (1959) jej dokonce přirovnává k ovoci nebo šňupavému tabáku. V posledních letech se stává stále více vzácnějším druhem a to nejen ve východních Čechách.
<i>Osteina obducta</i> – trsnateček kost'ový	-	EN	Vzácný choroš nápadný značnou, téměř kostní (odtud název), tvrdostí usušených plodnic. Z Pardubického kraje nebyl v minulosti znám a v celých východních Čechách byl doložen pouze z NPR Bukačka v Orlických horách.
<i>Peziza succosa</i> – řasnatka síromléčná	-	EN	Tento vzácnější druh řasnatky se v letošním roce vyskytoval mnohem hojněji než v jiných letech. Autory průzkumu byl zaznamenán např. na dvou lokalitách v okrese Rychnov nad Kněžnou a v PP Podskala na Chrudimsku. Druh charakteristický vylučováním žlutavé tekutiny po poranění plodnic.
<i>Phlebia centrifuga</i> – žilnatka bledá	-	EN	Kornatcovitá houba, která roste vzácně na dřevě jehličnanů (<i>Picea abies</i> , <i>Abies alba</i>), řidčeji listnáčů (např. <i>Fagus sylvatica</i>), především v pralesovitých rezervacích ve vyšších polohách. V posledních letech byla nalezena také např. v NPR Ransko a NPR Lichnice-Kaňkovy hory. Na lokalitě se vyskytuje na několika padlých kmenech lip (<i>Tilia sp.</i>).
<i>Pholiota jahnii</i> – šupinovka tmavošupinná	-	NT	Nehojný až vzácný parazit vyskytující se roztroušeně po celém území ČR. Roste na bázích, kořenech a kořenových náběžích, ale i zdánlivě ze země ze dřeva ponořeného v půdě. V Pardubickém kraji je známa především z teplejších lesů, např. z PR Žemov či PR U parku. V PP Rychnovský vrch byla zaznamenána na několika mikrolokalitách.
<i>Pluteus hispidulus</i> – štitovka huňatá	-	VU	Vzácnější drobná štitovka s bělavým kloboukem pokrytým jemnými hnědošedými šupinkami objevující se na tlejícím až silně rozloženém dřevě. V České republice je nalézána především na bucích, méně častěji na dubech, jasaněch či jiných listnatých stromech. V Pardubickém kraji je známa pouze z přírodní rezervace Buky u Vysokého Chvojna.
<i>Russula carpini</i> – holubinka habrová	-	NT	Značně proměnlivý druh holubinky, který je však charakteristický růstem výhradně pod habry, mírnou chutí dužniny a žlutooranžovými až zlatožlutými lupeny u dospělých plodnic. Předběžné určení pak spolehlivě potvrdí mikroskopická analýza – holubinka habrová má charakteristicky ornamentované výtrusy. Tato holubinka byla dosud v Pardubickém kraji kromě PP Rychnovský vrch zaznamenána pouze na několika dalších lokalitách.
<i>Russula solaris</i> – holubinka sluneční	-	VU	Tento druh holubinky je vázán na buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>) a nachází se zejména v dobře zachovaných bučinách. V Pardubickém kraji patří k celkem vzácným druhům.
<i>Russula viscida</i> – holubinka lepkavá	-	NT	Vzácnější druh holubinky, rostoucí zejména ve východní části PP. Vyskytuje se v listnatých i jehličnatých lesích, zpravidla ve starších porostech ve vyšších polohách. Ve východních Čechách je oproti jiným oblastem ČR poměrně hojná.
Hmyz (Pavlíčko 2024):			

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	Stupeň ohrožení **	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Phengaris nausithous</i> modrásek bahenní	silně ohrožený	NT	Vhodné louky již nejsou v území, pouze na okrajích, navíc jsou fragmentované nebo silně ruderalizované (například v severní části u Rychnovského potoka). Obdobně v minulosti registrované jako VKP v SV části území (intenzivní seče, obora). Ve vlastním území nejsou biotopy s významným výskytem krvavce totenu (<i>Sanguisorba officinalis</i>), početně vhodného pro jeho výskyt. Myrmekomilní housenky zde mají své mravence z rodu <i>Myrmica</i> sp. a to v dobrém zastoupení a počtu hnízd. Důležité je, aby extenzivně obhospodařované části louky s kvetoucími živnými rostlinami (<i>Sanguisorba officinalis</i>) v rámci managementu nebyly v době kladení a ani brzo po vykladení posečeny.
<i>Apatura ilia</i> batolec červený	ohrožený	NT	Druh byl nalezen v lokalitě na jejím severním okraji. Živnou rostlinou je topol osika (<i>Populus tremula</i>), která je v lemu lesa a místy i podél lesních cest roztroušená. Dřevina by neměla být totálně likvidována, obdobně okolo příjezdové komunikace z jihu a severu a také v lemech luk přiléhajících k lesu.
<i>Formica rufa</i> mravenec lesní	ohrožený	NT	Jednotlivě v lesích
<i>Carabus scheidleri</i> střevlík Scheidlerův	ohrožený	NT	Druh je jedním z velkých a diagnostických druhů našich střevlíků a je rozšířen především ve východní polovině ČR. Druh žije na vlhkých nížinných loukách nebo ve světlých porostech (světlé lesní biotopy, křovinaté lemy nebo extenzivně obhospodařované louky) a vzácně vystupuje i do hor.
<i>Coenotephria salicata</i> (Denis & Schiffmüller, 1775). Zubočárník sřišťový	-	NT	Jde o píďalku s vazbou na svízele (<i>Galium</i> spp.), lesní a luční ekotony. V ČR je lokálním a vzácným druhem. Většina lokalit v ČR pochází z údolí Dyje (metapopulace), a i zde preferuje vlhké stanoviště. V území byl nalezen pouze ve zpralesovatělých, vlhkých bučině ve střední části.
Ptáci (Polívka 2013):			
Sýček obecný <i>Ahene noctua</i>	silně ohrožený	EN	Jednotlivě Okraje listnatých lesů
Koroptev polní <i>Perdix perdix</i>	ohrožený	VU	Jednotlivá hejtna Ohrožený Pole, louky, rozptýlená zeleň remízovitěho typu
jestřáb lesní (<i>Accipiter gentilis</i>)	ohrožený	VU	Hnízdí v lesních porostech v březnu až červnu jednou ročně. Samice snáší 2 - 4 vejce. Potravou jsou převážně ptáci, méně i drobnější savci. Jednotlivě Lesy
Savci (Polívka 2013):			
veverka obecná (<i>Sciurus vulgaris</i>)	ohrožený	VU	Smišené lesy, parky, zharady. Jednotlivě

Vysvětlivky:

*podle vyhlášky 395/1992 Sb. v platném znění;

**podle červených seznamů: ČR – kriticky ohrožený, EN – (silně) ohrožený, VU – zranitelný (ohrožený), NT – téměř ohrožený, LC – málo dotčený, NE – nevyhodnocený, DD – druh, o němž jsou nedostatečné údaje.

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbačních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

SUCHO A IMISE: V posledním období jsou dlouhodobá období sucha nejvýznamnějším disturbančním činitelem, jenž působí na stav jednotlivých stromů až skupin zvýšenou mortalitou. Sucho má vliv na šíření biotických škůdců na dřevinách v lesních porostech – především kůrovců. Výsledkem je zvýšený výskyt souší u všech dřevin, ale především u SM. Sucho se projevuje též na bezlesí, tj. na lučních, vodních a mokřadních ekosystémech. trav. Nárůst podílu mezofilních (místy až eutrofních) druhů rostlin v bezlesí i na lesních plochách je podporován zvýšeným obsahem živin v atmosférických srážkách. Na lesních plochách, které jsou současně osvětlené, tak dochází k expanzi ostružiníků a třtiny křovištní. Nicméně pro stav biotopů v PP a jejich biodiverzitu má dosavadní disturbance suchem ve výsledku pozitivní vliv

s ohledem na pomístný rozpad nepůvodních SM kultur a zhoršené možnosti umělé obnovy alochtonními dřevinami za současného masivního náletu listnáčů, především BKI a KL.

b) biotické disturbanční činitele

KŮROVCI, PODKORNÍ HMYZ, HOUBY, ZVĚŘ: V posledních letech i v současnosti vlivem sucha probíhá výrazná progresse kůrovců a dalšího podkorního hmyzu především na SM. Výsledkem jsou kalamitní ohniska velmi silně zabuřené, místy obtížně zalesnitelné. Na jasanu se projevuje odumírání bez ohledu na věk způsobené houbovým patogenem.

Přemnožená lesní zvěř vyvíjí silný tlak na bylinnou vegetaci a obnovu v lesích.

Pro stav biotopů v PP a jejich biodiverzitu má disturbance v podobě kůrovcové kalamity pozitivní vliv s ohledem na rozpad nepůvodních SM kultur a zvyšující se podíl dřevin přirozené skladby včetně sukcesních (pionýrských) dřevin. Negativní vliv pak zůstává především u spárkaté zvěře, byť její škody okusem jsou podstatně vyšší u umělé obnovy.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

A. Ochrana přírody

Území, kde se nachází EVL a PP, se do r. 2013 v žádném režimu zvláště chráněného území nenacházelo. Kromě obecné ochrany přírody a krajiny zde žádný cílený management neprobíhal. V rámci dotčeného území byla vymezena dvě funkční lokální biocentra a to biocentrum „U Mariánské studánky“ pod identifikačním číslem 910001/0001 o výměře 6.0937 ha a biocentrum „Pod Hřebenem“ o výměře 3.9953 ha pod identifikačním číslem 910001/9031. Obě biocentra jsou propojena funkčním lokálním biokoridorem. Územím pak prochází několik dalších funkčních nebo částečně funkčních biokoridorů, které propojují další přilehlé prvky ÚSES. Cílený management ani v prvcích ÚSES prováděn dosud nebyl.

B. Lesní hospodářství

Před rokem 1948 patřily původně tyto lesy F. J. Lichtenštejnovi. Po roce 1948 přešly lesy na Rychnovském vrchu do vlastnictví státu a právo hospodaření na nich vykonávají státní právnické osoby. Nyní LČR s.p.

Lesní společenstva komplexu Rychnovského vrchu tvoří hospodářské lesy s pozměněnou druhovou skladbou. Na plošinách a mírných svazích s východní expozicí převládají kulturní smrčiny místy s vyšším zastoupením dřevin přirozené skladby. Vyšší podíl dřevin přirozené skladby se vyskytuje na prudkých stráních Rychnovského vrchu, především na západním svahu a na vlastním hřebenu. Tyto porosty dosahují různého stáří od mlazin, přes tyčkovinu a tyčovinu, porosty dospívající, dospělé i přestárlé. Intenzita hospodaření je mimo vrcholových partií tradičně výrazná. Jedná se většinou o porosty složené z porostních skupin, které mají podobu jednoetážových a stejnověkových skupin. Víceetážové porosty jsou zastoupeny spíše ojediněle. V posledních letech dochází k masivnímu náletu listnáčů, především BK a KL a to i v prořídlech smrčinách. V holosecích se zpravidla dodržuje zvýšený podíl listnáčů při obnově.

C. Zemědělské hospodářství

Zemědělské hospodářství se přímo dotýká v rámci PP pouze trvalých travních porostů a v rámci ochranného pásma i orné půdy, která PP obklopuje. Historicky zde zemědělské hospodářství probíhalo velmi intenzivně. V posledních letech klesla intenzita hospodaření pouze na trvalých travních porostech. Větší část je i v současnosti nadále zemědělsky obhospodařována, ale nacházejí se zde části, kde se pravidelně nehospodaří, což vede k rudealizaci a postupnému zarůstání. Luční enkláva v jihovýchodní části PP není zahrnutá do žádného půdního bloku a

hospodaří se na ní nepravděpodobně nebo vůbec. Další dvě luční enklávy, které se nacházejí v jihozápadní části EVL jsou pravidelně sečeny a jedná se o půdní bloky 7102 a 7103/6. Komplex luk v severozápadní části PP je z převážné části v LPIS a je zemědělsky obhospodařován. Jedná se o půdní bloky 7006, 7007/1, 7903/2. Ovšem severní část tohoto lučního komplexu je již mimo LPIS a hospodaří se na něm nepravděpodobně. V severní části PP se nachází půdní blok 7906.

D. Myslivost

Území PP se zasahuje do čtyř honiteb. Největší lesní část území se nachází v honitbě s názvem „Rychnovský kopec“ s evidenčním číslem 5308106031. Větší část trvalých travních porostů se nachází v honitbě s názvem „Rychnov na Moravě“ s evidenčním číslem 5308109040. Vlastníkem honitby jsou LČR s.p. Jedna loučka spadá pod honitbu s názvem „Staré Město“ s evidenčním číslem 5308110032. Další loučka se nachází v honitbě s názvem Třeňav s evidenčním číslem 5308110035. Ostatní honitby patří mezi honitby společenstevní. Hranice honitby „Rychnovský kopec“ tvoří z převážné většiny nevhodně rozhraní pole les. Tím je limitován i účinný způsob ovlivňování pružného mysliveckého hospodaření se stavy zvěře a předcházení škodám zvěří. Škody zvěří typu loupání se nevyskytují vůbec. Škody okusem jsou patrné na přirozené obnově pomístně, ovšem pro přirozené zmlazení jedle a mýty i buku i tyto škody mohou tvořit zásadní překážku přirozené obnovy. Běžnou péčí o kultury v souladu se stávajícími právními předpisy lze škody okusem eliminovat. Problém může představovat i výskyt zvýšených stavů černé zvěře. Vyšší stavy černé zvěře mohou způsobovat škody na přirozeném zmlazení listnáčů a mohou přirozené zmlazení i do jisté míry limitovat. Škody mohou vznikat i na výsadbách nebo na trvalých travních porostech.

E. Rekreační a sport

Aktivity náležející k rekreaci a sportu se místa dotýkají velice okrajově a nevýznamně. **Za určité ohrožení však zde lze považovat výskyt zakázaných treků na svazích provozovaných na divoko cyklisty a motokáři způsobující erozi.**

(Polívka 2016): Nejvyhledávanějším místem na severovýchodním úbočí kopce je nyní kostelík v lesním úžlabí s Mariánskou studánkou. I ta je opředená pověstí, tentokrát o „léčivých“ účincích zdejšího pramene. Žádná turistická značená cesta ani cyklostezka Rychnovským vrchem neprochází. Lesním komplexem vede „Hřebečská důlní stezka“ Rychnovský vrch je opředen celou řadou záhad a pověstí. Roku 1840 přijel záhadu zkoumat německý mineralog Glocker. Místní lidé mu vyprávěli, že zvláště před bouří bývá ve směru od Rychnovského vrchu slyšet hřmění, které je však od bouře snadno odlišitelné. V kraji se dokonce říkalo: "Hora rumpluje, přijde bouřka." Místní byli přesvědčeni, že hora je plná vody. Glocker sám dunění neslyšel, vystoupil však na vrchol kopce a zkoumal tamní jezírka. Přitom zjistil, že z vodních tůní vystupují bubliny, které pokrývají hladinu jako perly. Došel proto k závěru, že za dunění je zodpovědná bahenní sopka, z níž uniká plyn. Roku 1843 se poblíž nedalekých Třebovic hloubil tunel olomoucko-pražské dráhy a dělníci si tajemného burácení povšimli také. V podzemí bylo dokonce slyšet lépe než na povrchu. Glocker na základě těchto poznatků rozvíjel dál svou teorii "plynového vulkánu" a své závěry roku 1845 zveřejnil v odborném tisku. Jeho článek rozpoutal mezi vědci své doby rozsáhlou diskusi. Glockerovy názory byly vesměs zpochybňovány a zvukové jevy se vysvětlovaly například změnami atmosférického tlaku. V roce 1858 zkoumal Rychnovský vrch pozdější významný vídeňský geolog Tschermak. Toho zaujala především existence vrcholových jezírek ze zadržované dešťové vody, která by na kopci vůbec neměla být, vzhledem ke strmému sklonu horninových vrstev a četným puklinám na hřbetu kopce. Našli se však i další svědkové, kteří potvrdili existenci záhadného dunění. V roce 1902 se tajemným podzemním hřměním zabýval další vídeňský geolog Tietze. Nepovažoval za správné "detonační fenomén" Rychnovského vrchu popírat, jak se asi často dělo, a pokusil se jej vysvětlit. Napadlo ho, že se v kopci možná vyskytují nějaké velké dutiny, a že dunění může být působeno pukáním nebo řícením hornin a pády velkých balvanů uvnitř těchto dutin. Uvažoval také o vlivu změn atmosférického tlaku nebo dokonce o lokálních zemětřeseních v souvislosti s tektonickými pohyby na zlomech. Nic z toho se však nepodařilo prokázat - nejspíš se o to ani žádný z vědců nepokoušel. V té době bylo ještě tu a tam podzemní dunění v kopci slyšeno. Záhadný jev zdá se definitivně vymizel počátkem 40. let minulého století. Po druhé světové válce už nikdo v okolí Rychnovského vrchu žádné "rumplování hor" neslyšel. Vysvětlit se ho nepodařilo a pravděpodobně nikdy nepodaří. Rychnovský vrch je místem opředeným dávnými zvěstmi a pověstmi inspirovanými neobvyklou tvářností vrcholem kopce. Ten je totiž asi v kilometrové délce rozdvojen a ve sníženině

mezi hřbety jsou mokřinové pánvičky s drobnými jezírky. Odtud kopec dostal jméno - Jezerní hora či Jezerní hřbet. Na vrcholku prý stával ponurý zámek, který vlastnila krutá panna - čarodějka, která škodila lidem a když vypršela lhůta její smlouvy s ďáblem, propadla se i se zámekem...

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

1. zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění a prováděcí předpisy,
2. zákon č. 289/1995 Sb., o lesích v platném znění a prováděcí předpisy
3. Nařízení vlády č.208/2012 Sb., příloha - zařazení EVL na národní seznam,
4. Lesní hospodářské plány (LHP) – viz kap. 2.4.1
5. Lesní hospodářské osnovy (LHO) - – viz kap. 2.4.1
6. Oblastní plán rozvoje lesů pro přírodní lesní oblast 31 – Českomoravské mezihoří
7. Soubor doporučených opatření v evropsky významné lokalitě CZ0530149 Rychnovský vrch

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích

Přírodní lesní oblast (PLO)	31 – Českomoravské mezihoří
Lesní hospodářský celek/osnova	LČR Svitavy (kód 511 000)
Výměra LHC v ZCHÚ (ha)	290,41 ha
Platnost LHP	2019-2028
Organizace les. hospodářství	LS Svitavy, revír

Přírodní lesní oblast	31 – Českomoravské mezihoří
Lesní hospodářský celek/osnova	LHO Svitavy (kód 511 803)
Výměra LHO v ZCHÚ (ha)	2,2 ha
Období platnosti LHO	2019-2028
Organizace les. hospodářství	drobní vlastníci pod 50 ha – odborný les. hospodář

Přírodní lesní oblast	31 – Českomoravské mezihoří
Lesní hospodářský celek/osnova	Obec Rychnov n. M. (kód 511 430)
Výměra LHO v ZCHÚ (ha)	0,15 ha
Období platnosti LHO	2019-2028
Organizace les. hospodářství	odborný les. hospodář obecních lesů

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT (%)	Výměra (ha)	Podíl (%)
3L	JASANOVÁ OLSINA	OL 65, JS 25, JD2, SM2, JV2, DB2, JL2	3,75	1
3U	JAVOROVÁ JASENINA	JS 40, JV 20, BK 20, JD 10, DB 3, OL 3, JL 2, SM 2	1,82	0,5
3J	LIPOVÁ JAVORINA	BK 40, LP 20, JV 20, DB 10, HB 3, JD 3, JS 2, JL 2	0,74	0,25
3C	VYSÝCHAVÁ DUBOVÁ BUČINA	DBZ 45, BK 40, HB 5, LP 5, BO 5	2,08	1
3S	SVĚŽÍ DUBOVÁ BUČINA	BK 60, DBZ 31, HB 3, LP 3, JD 3	0,31	0,1
4V	VLHKÁ BUČINA	JD 40, BK 40, DBL 10, JS 2, JV 2, OL 2, JL 2, SM 2	3,26	1
4O	SVĚŽÍ DUBOVÁ JEDLINA	DB 40, JD 34, BK 20, LP 2, SM 2, OS 1, JS 1,	0,42	0,15
4H	HLINITÁ BUČINA	BK 75, JD 20, LP 1, DB 1, JV 1, JS 1, SM 1	2,48	1
4K	KYSELÁ BUČINA	BK 70, JD 20, DB 5, SM 5	2,91	1
4C	VYSÝCHAVÁ BUČINA	BK 64, DBZ 20, JD 10, LP 2, HB 2, JS 1	10,48	4
4D	OBOHACENÁ BUČINA	BK 60, JD 10, LP 10, DB 5, HB 5, JS 5, JV 5	43,1	14
4S	SVĚŽÍ BUČINA	BK 70, JD 20, JV 3, DB 2, LP 2, SM 2, HB 1	106,161	37
4B	BOHATÁ BUČINA	BK 70, JD 10, DBZ 5, LP 5, JV 5, HB 3, JS 2	112,889	39
Cellkem			290,40	100 %

Pozn.: Stav lesnické typologie: 2025 NLI pob. Hradec Králové. Přirozená dřevinná skladba vychází z OPRL PLO 31.

Zastoupení stupňů přirozenosti lesních porostů (vyhl. 45/2018 Sb.)

Stupně přirozenosti lesních porostů	Ovlivnění lesních porostů člověkem	Barva v mapě	Zastoupení %
1. Les původní (prales)	Minimální	zelená	-
2. Les přírodní	malé v minulosti – v současnosti minimální	hnědá	-
3. Les přírodě blízký	větší v minulosti – v současnosti minimální a) ponechán samovolnému vývoji, b) dočasné účelové zásahy nižší intenzity, c) účelové zásahy nižší intenzity	žlutá	5
4. Les nově ponechaný samovolnému vývoji	velké dosud – v současnosti minimální	oranžová	-
5. Les významný pro biodiverzitu	velké dosud – účelové zásahy	fialová	50
6. Les produkční - stanovištně původní	velké a pravděpodobně i nadále	modrá	+
7. Les produkční - stanovištně nepůvodní	dřevinná skladba neodpovídá stanovišti	červená	45

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a objektů,

Příloha M4 - Lesnická mapa typologická

Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

Příloha T1 - tabulka -Popis lesních porostů a výčet navrhovaných zásahů v nich,

2.4.2 Základní údaje o vodních nádržích a tocích

a) Tůňe

Ve vrcholových partiích lesních porostů 509 A a 506 D se nacházejí tři tůňe na lesních pozemcích, ve kterých se drží voda. Množství vody v nich je odvislé od klimatických poměrů v daném roce. Největší je asi osmdesát metrů dlouhá, ale velice úzká. Příčinu vzniku jezerních pánviček je právě rozdvojení vrcholové části kopce, patrně vlivem tektonických procesů (kopec je tvořen vzpříčenými vrstvami křídových jílovců a pískovců), možná díky pohybu

horninových bloků na příkrém svahu. Přestože nepatří k prioritním fenoménům vymezeného území, svojí zvláštností obohacují pestrost ekosystémů PP a nesmí se odvodňovat, naopak je lze prohloubit a odclonit.

b) Vodní toky

Na území PP se nachází několik pramenů. Ze tří z nich pak vedou bezejmenné potůčky směrem na SV do Moravské Sázavy. Nejvydatnější je pak potok pramenící v okolí jubilejního památníku knížete Jana II. z Lichtenštejna, na okraji polní enklavy v lese. Podél něho je vyvinuto společenstvo jasonoolšového luhu.

2.4.3 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky

a) Zemědělské a ostatní pozemky:

Všechny pozemky, které nejsou lesními pozemky, jsou rozděleny do dílčích ploch N1-N13 a jsou podchyceny v příloze v tabulce T2.

b) Registrované a neregistrované krajinné prvky s dřevinnou vegetací z náletu:

Uvnitř půdních bloků se nacházejí registrované krajinné prvky, čímž by měla být zabezpečena jejich ochrana před poškozováním zemědělským hospodařením. Krajinné prvky na okrajích půdních bloků se neregistrují. Ve všech případech se jedná o rozptýlenou zeleň, kterou tvoří solitéry stromů, skupiny stromů a keřů nebo jednotlivé remízky a meze, které nejsou lesem. Tyto krajinné prvky se nacházejí v severozápadní části PP. Jedná se o registrované krajinné prvky evidované v LPIS pod čísly KP 7905 So, KP 7906 So, KP 9709 So, KP 7902 Sd, KP 7904 Me, KP 7909 Sd, KP 7903 Sd, KP 7908 Sd, KP 7005 Sd, KP 7006 Sd. Tato rozptýlená zeleň vznikla převážně sukcesí a tvoří ji domácí a ovocné druhy stromů a keřů. Některé krajinné prvky vykazují vysoký stupeň ekologické stability, některé prvky jsou částečně rudealizovány. Tyto pozemky jsou rozděleny do dílčích ploch a podchyceny v příloze v tabulce T2.

Přílohy: M3 - Mapa dílčích ploch a objektů,

T2 - Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich.

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětu ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	L4 - Sut'ové lesy	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému	Plocha přírodních biotopů je v současnosti stabilizovaná a v postupně se zvětšuje - splněno na 90%.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
struktura druhová, horizontální a vertikální (věková)	Z hlediska zlepšení strukturní diferenciace je zásadní přítomnost dostatečného zastoupení, optimálně všech věkových etází a mozaikovitá prostorová struktura – splněno na 90%	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
stupeň přirozenosti ekosystému	Nacházejí se zde v mozaice přírodě blízké porosty – některé listnaté porostní skupiny- splněno na 90%	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost odumřelého ležícího i stojícího dřeva	Nejvíce odumřelého dřeva se nachází v bezzásahové zóně - místy 50m ³ na 1 ha i více splněno na 90%	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
výskyt charakteristických druhů ekosystému	Nacházejí se zde různé početné populace nebo jedinci druhů charakteristických pro ekosystém splněno na 80 %	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
ekosystém:	L5.1 - Květnaté bučiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému	Plocha přírodních biotopů je v současnosti stabilizovaná a v postupně se zvětšuje. V nepůvodních porostech SM se často vyskytuje nálet BK, KL, JS a tím se přirozenost mnohých dosavadních kultur SM zvyšuje – splněno na 50 %	
	stav:	dobrý až zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
struktura druhová, horizontální a vertikální (věková)	Z hlediska zlepšení strukturní diferenciace je zásadní přítomnost dostatečného zastoupení, optimálně všech věkových etází a mozaikovitá prostorová struktura - splněno na 20 %	
	stav:	dobrý až špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
stupeň přirozenosti ekosystému	Nacházejí se zde v mozaice přírodě blízké porosty – některé listnaté porostní skupiny. Kulturní porosty X9 je nutno převádět na přirozenější strukturu - splněno na 30 %	
	stav:	dobrý až špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost odumřelého ležícího i stojícího dřeva	Cílem je aby ve všech porostech bylo ponecháváno dříví do rozpadu ca 15-20 % zásoby. V případě holosečí náseků a domýtných sečí se jedná o ponechání zápoje mateřského porostu ca 0,3 na dožití - splněno na 20 %	
	stav:	dobrý až špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
výskyt charakteristických druhů ekosystému	Nacházejí se zde různé početné populace nebo jedinci druhů charakteristických pro ekosystém - splněno na 30 %	
	stav:	dobrý až zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
ekosystém:	L2.2 - Jasanovo-olšové luhy	

indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému	Plocha přírodních biotopů je v současnosti stabilizovaná – závislost na stanovišti potoční nivy - splněno na 90 %	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
struktura druhová, horizontální a vertikální (věková)	Z hlediska zlepšení strukturní diferenciace je zásadní přítomnost dostatečného zastoupení, optimálně všech věkových etází a mozaikovitá prostorová struktura - splněno na 40 %	
	stav:	dobrý až špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
stupeň přirozenosti ekosystému	Nacházejí se zde v mozaice přírodě blízké porosty – některé listnaté porostní skupiny. Kulturní porosty je nutno převádět na přirozenější strukturu - - splněno na 70 %	
	stav:	dobrý až špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
přítomnost odumřelého ležícího i stojícího dřeva	Cílem je aby ve všech porostech bylo ponecháváno dříví do rozpadu ca 15-20 % zásoby. - splněno na 20 %	
	stav:	dobrý až špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
výskyt charakteristických druhů ekosystému	Nacházejí se zde různě početné populace nebo jedinci druhů charakteristických pro ekosystém - splněno na 50 %	
	stav:	dobrý až zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se
ekosystém:	T1.1 - Mezofilní ovsíkové louky	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému	V současnosti je rozsah biotopů stabilizovaný, nejsou patrné výraznější známky poškození; obecně lze vymezit hlavní skupiny negativních, či rizikových faktorů: na loukách: intenzita sečení, přihnojování, neponechávání pásů do pozdější seče a zarůstání částí ponechaných ladem - splněno na 50 %	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
výskyt charakteristických druhů ekosystému	Nacházejí se zde různě početné populace nebo jedinci druhů charakteristických pro ekosystém - splněno na 30 %	
	stav:	dobrý až zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

Vysvětlivky:

Stav předmětu ochrany z hlediska jednotlivých indikátorů:

- **dobrý** - stav předmětu ochrany odpovídá cílovému stavu indikátor,
- **zhoršený** - stav předmětu ochrany je z hlediska cílového stavu indikátoru zhoršený, méně závažné nedostatky v kvantitativních nebo kvalitativních charakteristikách předmětu ochrany,
- **špatný** - stav předmětu ochrany je z hlediska cílového stavu indikátoru výrazně zhoršený, závažné nedostatky v kvantitativních nebo kvalitativních charakteristikách předmětu ochrany.

Trend vývoje stavu předmětu ochrany z hlediska jednotlivých indikátorů:

- **zlepšující se**,
- **setrvalý**,
- **zhoršující se**.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

V lesní části území nedochází ke kolizi mezi jednotlivými předměty ochrany. Zcela prioritním zájmem ochrany přírody v daném území podmiňujícím nezhoršení stavu zachovaných ekosystémů a biotopů chráněných a ohrožených druhů živočichů a rostlin je naprostá minimalizace zásahů do porostů ponechaných samovolnému vývoji a ponechávání skupin, jedinců a hloučků starých BK, JD případně ostatních listnáčů na dožití rovnoměrně po celém území, maloplošný skupinovitý způsob obnovy s min. 50-letou obnovní dobou a zvýšení podílu listnáčů a JD při obnově celkem.

Kolize zájmů může nastat v případě ovsíkových luk. V některých místech sukcesní společenstva vytvořila stromokeřové skupiny, které se dále rozšiřují a expandují do lučních porostů. Prioritním zájmem je zachovat ovsíkové louky. Z tohoto důvodu není žádoucí podporovat další rozšiřování stromokeřové vegetace. Sečení by pak mělo zohledňovat potřeby ochrany hmyzu ponecháváním částí luk do pozdější seče. Pozornost je třeba věnovat i expanzi třtiny křovištní.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) Péče o lesy

Cílová dřevinná skladba při obnově bukových a smíšených bukových a jedlových porostů by měla být obdobná jako u stávajících mateřských porostů - tzn. zachování bukového porostního typu s JD a umělá obnova pouze PDS. Na místech arondovaných SM porostů by se měla zvýšit účast listnáčů a JD minimálně na 35 %, jak ukládá vyhláška č.289/2018 Sb. příloha 2, což je závazný ukazatel LHP.

Způsob a intenzita hospodaření by se měly diferencovat:

- a) stanovištně podle souborů lesních typů (SLT) podle typologické mapy. SLT uvedený v LHP nereprezentuje celou, zpravidla rozsáhlou porostní skupinu.
- b) podle přírodní hodnoty porostu daného stanoviště (viz. rozdělení podle zón – dílčích ploch) tak aby byly splněny požadavky na dostatečné zastoupení starých, dožívajících, suchých, doupných a tlejících jedinců a skupin stromů .

Lesní území PP lze rozdělit na 3 zóny – dílčí plochy

I. zóna - jádrová - zóna (dílčí plocha 1) – 15,25 ha – 5 % lesa:

Porostní část téměř ponechaná spontánnímu vývoji zhruba vymezená nejstaršími porosty na prudkém JZ svahu Rychnovského hřbetu (lesnicko-typologicky 4A, 4Be, biotop L4, L5.1) a na samotném hřbetu.

Tato lokalita je zakreslena v mapě dílčích ploch – zón opatření. Na základě terénního šetření lze konstatovat, že lokalita je schopna samovolného vývoje s tím, že v některých částech bude nutno monitorovat a případně podpořit obnovu (případná dosadba anebo ochrana náletu proti zvěři a vůbec řešení poškození biotopu přemnoženou zvěří). Při vyhotovení nového LHP je

nezbytné bezzásahovou část vymezit jednoznačně a promítnout do lesnického rozdělení.

Z hlediska ucelenosti je v I. zóně arondováno několik malých částí mladých porostů, kde lze do 5 let vyřezat jehličnany kromě JD. Nicméně tzv. výchova zde nemá na stabilitu ekosystému vliv (stabilita ekosystému není totéž co stabilita lesní kultury z hlediska produkce lesního hospodářství).

Po dobu 5 let je zde možné vytěžit SM, BO, MD. Po uplynutí 5 let deklarovat přechod plochy do bezzásahového území. V bezzásahové zóně lze jednotlivě kácet z důvodu bezpečnosti – dopadová vzdálenost lesních cest, turistických stezek apod. Ponechání dřeva v místě.

II. zóna - porosty s převahou listnáčů – 151,42 ha – 50 % lesa

IIA – biotop L5.1 - všechny cenné bučiny s mohutným náletem se nacházejí na živném stanovišti. Při dodržení níže uvedených principů, jejímž zásadním motivem je zachování celoplošné skupinovité-hloučkovité kostry mateřského porostu a tím vznik skupinové struktury porostu, lze v obnově pokračovat, (142,65 ha – 47 % lesa)

IIB – biotop L2.2 – zbytky jasanovoollšového luhu podél potoků, (7,37 ha – 2 % lesa)

IIC – hřebenová úpadlina s tůněmi a jezírkem s přirozenou dřevinnou skladbou biotopu L5.1, (1,40 ha – 0,5 % lesa)

Zásady hospodaření v porostech s převahou buku, jedle a jiných původních listnáčů:

- vždy platí, že zastoupení dřevin přirozené skladby (podíl MZD) by mělo zhruba odpovídat původnímu obnovovanému mateřskému porostu.
- clonnou seč kromě velikosti fáze domýtné lze provádět libovolně do zápoje 0,6-0,3 podle stavu náletu
- holé a domýtné seče by měly mít skupinovitý charakter o velikosti cca 0,30 ha podle stavu náletu, stavu a cennosti porostu a s ohledem na stanoviště tak, aby zůstávala určitá kostra mateřského porostu v podobě skupinek BK či výstavků BK o celkové zásobě 15-20 % původního mateřského porostu.
- v případě náseků je nutno ponechávat řadu výstavku, tak aby přerušovaly násek min. vždy po 50 m
- přiřazování dalších holých a domýtných sečí musí probíhat tak, aby vždy zůstala kostra původního mateřského porostu - ca 15-20 % zásoby dokud se nevytvoří požadovaná horizontální věkově rozrůzněná struktura přírodě blízkého lesa (v půdorysu mozaika charakteru „ementálu“). Při obvyklém rychlém postupu obnovy by opět vznikly rozsáhlé mlaziny při vymizení starých mateřských BK porostních skupin, tedy tak jak se děje v běžném hospodářském lese a statut PP by pak ztrácel smysl.
- zcela nutné je ponechávání jedinců BK na dožití, odumřelých souší a padlých kmenů cca 15-20 % zásoby, neboť na staré, doupné a odumřelé dřevo je v lesním biotopu bučiny vázáno velké množství ptáků, hmyzu, hub, mechorostů a mikroorganismů. Lze tedy tvrdit, že bez určitého min. procenta přítomnosti stádia rozpadu ztrácí PP rovněž smysl
- je logické a zároveň nejefektivnější, že v maximální míře jde o přirozenou obnovu náletem BK ale i SM, a v případě umělé obnovy půjde o doplnění největších mezer KL, JD a LP.

III. zóna - porosty s převahou nepůvodních kultur (SM a dalších jehličnanů kromě JD)- (dílní plocha 3) – 136,54 ha – 45 % lesa:

Zásady hospodaření v porostech s převahou smrku:

- vždy platí, že zastoupení dřevin přirozené skladby (podíl MZD) musí odpovídat původnímu obnovovanému mateřskému porostu případně by mělo být zhruba 35 %, tedy minimální podíl MZD dle SLT podle vyhlášky č. 298/2018 Sb.
- ve smíšených porostech SM s příměsí BK a KL při obnově ponechávat výstavky a hloučky

BK či KL

- obnovovat spíše zevnitř porostu a ponechávat okrajový plášť ze stabilních jedinců
- ve smíšených porostech SM s příměsí BK a KL by se mělo dosáhnout jak výběrem tak postupnou obnovou zastoupení BK a KL ca 35 %.
- i v arondovaných čistých SM porostech by se postupně mělo dosáhnout umělou a přirozenou obnovou z okolních porostů cca 35 % zastoupení MZD (především BK, JD, KL, LP, JS, JL, DB, HB, OL).
- významněji podporovat a uvolňovat BK, JD, KL, JL, LP v prořezávkách, probírkách a clonných seči
- v místech s náletem SM doplňovat PDS alespoň jednotlivě

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích podle SLT

Číslo směrnice		Kategorie lesa	Cílový předmět ochrany	
44		§8/2a - les zvláštního určení v lesích PP (32a)	Přírodní biotopy L4, L5.1, L5.4, L2.2	
SLT	SOUBOR LESNÍCH TYPŮ (SLT):	Přirozená dřevinná skladba (PDS):	PŘEDPOKLÁDANÁ CÍLOVÁ DŘEVINNÁ SKLADBA	
			POROSTY S PŘEVAHOU BK	POROSTY S PŘEVAHOU SM
3S	SVĚŽÍ DUBOVÁ BUČINA	BK 7 DB 3 LP JV HB JD	BK 8 SM 1 (JD JV LP) 1 DB	SM 5 BK 4 (JD JV LP DB) 1
4S	SVĚŽÍ BUČINA	BK 8 JD 2 JV LP DB HB		
4H	HLINITÁ BUČINA	BK 7 JD 1 (DB LP JV HB) 2		
3B	BOHATÁ DUBOVÁ BUČINA	BK 6 DB 3 (LP JV HB) 1 JD	BK 8 SM 1 (JD JV LP JS) 1 HB	SM 5 BK 4 (JD JV LP JS DB) 1
4B	BOHATÁ BUČINA	BK 8 JD 1 (JV LP) 1 HB		
4D	OBOHACENÁ BUČINA	BK 6 JV 1 JD 1,5 (LP HB JS) 1,5		
4A	OBOHACENÁ KAMENITÁ LIPOVÁ BUČINA	BK 6 JV 1 LP 2 JD 1 DB HB JS	BK 8 (JV LP) 1 (JD JS) 2 HB	SM 4 BK 5 (JV LP JS JD DB) 1
4K	KYSELÁ BUČINA	BK 7 JD 2 DB 1 BŘ	BK 7, SM 2, (JD,DB,BO) 1, BŘ	SM 5, BK 4, (JD,DB,BO) 1, BŘ
4V	VLHKÁ BUČINA	BK 7 JD 2 (JV JS JL SM OL) 1 DB	BK 7 SM 1 (JD JV JS OL) 2	SM 4 BK 4 (JD JV JS OL) 2
4O	OGLEJENÁ SVĚŽÍ DUBOVÁ JEDLINA	JD 5 DB 3 BK 1 (JV JS JL SM OL) 1		
3J	OBOHACENÁ SKELETOVÁ LIPOVÁ JAVOŘINA	JV 3 DB 2 BK 2 LP 2 HB 1	PODOBNÁ PŘIROZENÉ	
3L	JASANOVO-OLŠOVÝ LUH	OL 6 JS 4 DB JV LP VR		
3U	ÚŽLABNÍ JAVOROVÁ JASENINA	JS 4 JV 2 BK 1 (LP JD) 1 (JL OL) 2		
POROSTNÍ TYP: A - 441			POROSTNÍ TYP: B - 446	
SMRKOVÉ (jehličnaté)			BUKOVÉ (listnaté)	
Základní rozhodnutí				
Hospodářský způsob (forma)			Hospodářský způsob (forma)	
NÁSEČNÝ			PODROSTNÍ, NÁSEČNÝ, ÚČELOVÝ VÝBĚR	
Obmýtlí	Obnovní doba	Obmýtlí	Obnovní doba	
100	30	140 – FYZICKÝ VĚK	50+	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty				
Přírodě blízká struktura porostů – postupná přeměna na porostní typ listnatý (nebo smíšený s jedlí) - zastoupení dřevin blížící se přirozené dřevinné skladbě. Ponechání vybraných částí samovolnému vývoji (dílčí plocha – zóna 1 a část 2)				
Způsob obnovy a obnovní postup - hospodaření podle zón 1-3				
Základním cílem v těchto SM porostech je úprava druhové skladby ve prospěch BK+JD a dalších listnáčů (40 %) a vhodné rozmístění. Obnova kombinací náseků a skupinových sečí, míšení dřevin do skupin, JD a BK v předstihu. Podpora listnáčů, podpora tvorby volnějšího stupňovitého zápoje.		Obnova kombinací nepřirázovaných jen krátkých přerušovaných náseků 0,30 ha se sítí skupinovitých sečí 0,15-0,20 ha po celém porostu s postupným ponecháním kostry porostu v zápoji min 0,3 (15-20% zásoby) - skupinek a výstavek BK na dožití (míšení dřevin do skupin; JD,JV,JL,JS i v menších hloučcích na vhodná vlhká místa, JD v předstihu. Část ponechat téměř přirozenému vývoji (dílčí plocha – zóna 1 a část 2). Redukce jehličnanů kromě JD		
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu				
Převážně přirozená obnova. Na kalamitních holinách možno využít přípravných dřevin (BR, OS). Rovnoměrné rozmístění jedinců po ploše nemusí být dodrženo při obnovách u kategorie lesů zvláštního určení a na kalamitních holinách obnovovaných přípravnými dřevinami. (vyhl. č.456/2021 Sb. (§2/7)). Podíl MZD ve stávajících SM porostech min 35% dle vyhl. 298/2018 Sb.; v porostech BK podíl MZD obdobný mateřskému porostu.				
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy				
Doplňování k přirozené obnově provádět uměle JD, DB, SM, BO.				
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů				

Důsledně uvolňovat JD, BK, KL a LP. Péče: mechanická ochrana proti buření, chemická či mechanická ochrana proti poškození zvěří, Výchova: silný druhový a uvolňovací výběr, podpora všech druhů dřevin PDS/MZD, likvidace geograficky a stanovištně nepůvodních dřevin. Podpora budoucí přirozené obnovy a včasné rozčlenění a horizontální a vertikální strukturování. Ponechávání částí porostů a jedinců BK samovolnému vývoji podle stanoviště a stavu porostu. Těžbu provádět přednostně v době vegetačního klidu

Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb

Býložravou zvěř udržovat na stavech umožňujících přirozenou obnovu a odrůstání celého spektra dřevin PDS/MZD, myslivecká zařízení k příkrmování zvěře neumisťovat do blízkosti (cca 200 m) mladých lesních porostů; na prudkých svazích ohrožení erozí. Ponechání stromů suchých, zlomených či jinak poškozených (stojících i ležících, různých dimenzí) a neatraktivních pro kalamitní hmyzí škůdce, pokud to podmínky s ohledem na bezpečnost osob a majetku dovolí, nezpracovávat a ponechat na místě do fyzického rozpadu – min 15-20%; Půdy na prudkých svazích jsou ohroženy erozí.

Poznámka

Výčet a lokalizace částí porostů, které jsou ponechány samovolnému vývoji je v tabulce T1 a zakreslen na mapě M3.

Hospodaření s jedlí bělokorou

Na území PP se nachází místy poměrně významnější zastoupení jedle bělokoré JD a to jak jednotlivě, tak ve větším zastoupení.

Zásady hospodaření v porostech s výskytem jedle:

- jednotlivé JD je nutno ponechávat stát v clonné, ale i v případě holé a domýtné seče spolu s alespoň dvěma dalšími stromy libovolné dřeviny, případně v hloučku dřevin podle exponovanosti a ohrožení větrem.
- v případě obnovy porostů s významným zastoupením JD je třeba podobně jako v bukových porostech ponechat kostru porostu o zásobě 20 % z nejstabilnějších jedinců JD, BK, KL i SM, nejlépe v hloučkovitém provedení, což platí i pro přiřazování holých a domýtných sečí.
- vnášení JD do obnovy je nejvhodnější na méně exponovaných a méně svažitéch terénech tak, aby bylo možno lépe zajistit ochranu proti zvěři oplocením, zpravidla ve skupinkách umělé obnovy o velikosti cca 0,10 ha.
- přirozená obnova JD je problematičtější pro totální okus spárkatou zvěří. JD je zde ohrožena více než BK. Je nutno jej chránit proti okusu nátery a oplocením (individuálním či plošným)
- podporovat a uvolňovat JD v prořezávkách, probírkách a clonných sečích

Geograficky nepůvodní dřeviny

Na území PP se nacházejí jednak ojediněle vtroušeny a jednak ve skupinách: **dub červený douglaska tisolistá, borovice vejmutovka** a modřín evropský.

Jakékoli šíření geograficky nepůvodních dřevin na území PP odporuje základnímu poslání PP a zákonu o ochraně přírody v platném znění. Je nezbytné postupně tyto dřeviny eliminovat.

b) Péče o rybníky, vodní nádrže a toky

Je nežádoucí provádět jakékoliv technické úpravy toků či měnit vodní režim. V tůních na hřebeni, lze provést šetrné prohloubení a odclonění.

c) Péče o nelesní pozemky

Rámcová směrnice péče o ekosystémy mimo lesní pozemky – biotop T1.1

Typ managementu	Sečení luk, pastva, doplnění travní směsí
Vhodný interval	luční společenstva sekat 1-2x ročně s ponecháním neposečených míst – mozaikovitě sečení (1. seč umisťovat do ploch s

	vysokými travinami a jejich dominancí nad bylinami 2. seče umisťovat do ploch s nižší výškou porostu a převahou bylin; nesekané plochy neumisťovat do míst s výskytem expanzivních druhů – třtina křovištní, rákos obecný), do zarůstajících ploch se hodí nejvíce intenzivní pastva zhruba od poloviny září do října, s dokosením nedopasků – dílčí plochy N3, N4, N9; v případě plochy N8 bude vhodné při přeměně na louku doplnění vhodnou přirozenou travní směsí.
Minimální interval	luční společenstva 1x ročně, pastva dle potřeby
Prac. nástroj / hosp. zvíře	ruční nebo lehké mechanické nástroje; ovce, skot
Kalendář pro management	v období červen až srpen
Upřesňující podmínky	kosení a pastva mozaikovitě, nikoliv celoplošně, bez sekání ponechat 1/4 až 1/3 plochy s uvedením různých termínů seče v navrhovaném období červen – srpen, posečenou biomasu odstranit z lokality.
Typ managementu	Odstraňování náletu z luk, pastva
Vhodný interval	Odstraňovat náletové dřeviny 1-2x za 5 let;
Minimální interval	nálety 1x za 5 let
Prac. nástroj / hosp. zvíře	ruční nebo lehké mechanické nástroje; ovce, skot
Kalendář pro management	v období červen až srpen
Upřesňující podmínky	Prvních několik let je ideální intenzivní pastva. Část dílčí plochy N4 tvoří stálá koňská pastvina, intenzita pastvy je místy vysoká, zde je tedy žádoucí intenzitu přiměřeně snížit.

Podrobný popis navrhovaných zásahů a opatření v příloze T2

d) Péče o rostliny

- Při lesnickém hospodaření dochází velmi rychle ke změnám mikroklimatických podmínek, na které jsou velmi citlivé lišejníky, mechy a chráněné rostliny (okrotice, krušík ...) V zájmu zachování cenného druhového složení by se i ochrana tohoto území měla zaměřit především na maximální zachování současných starších lesních porostů. Kácení souvislých ploch lesa by zcela jistě způsobilo drastické změny v mikroklimatických podmínkách stanovišť a dále postupné vymizení vzácných druhů lišejníků a dalších druhů rostlin, jak se již stalo na jiných místech. Obnova lesa by se na tomto území z tohoto důvodu měla provádět citlivě, plynule a v menším rozsahu, než tomu je v hospodářském lese. Ideální by bylo nechávat při těžbě vždy několik starších stromů (různých listnáčů i jehličnanů – např. kleny, buky, duby, habry) jako ostrůvky pro přežití vzácných druhů, ze kterých by byla umožněna a urychlena kolonizace nových mladých porostů cennými epifytickými společenstvy lišejníků, dalších zástupců rostlinné, živočišné říše a hub.
- Umístění mysliveckých zařízení (posedy, krmelce) je vhodné směřovat do méně hodnotných partií PP a jejího ochranného pásma. Zcela nežádoucí je zakládání krmovišť (újedi apod.).
- Louky by měly být pravidelně sečeny a sklizeny, minimálně jedenkrát. Pro zachování rozmanitosti těchto lučních porostů je nutné vždy ponechat část lučních porostů neposečenou (fázový posun, mozaikovitě kosení). Tímto způsobem bude zajištěno následné vysemenění rostlin. Bez sekání ponechat 1/4 až 1/3 plochy s uvedením různých termínů seče v navrhovaném období červen – srpen.

- Neprovádět odvodňování v lesních porostech, neobnovovat starší strouhy a nezasahovat do míst s prameny a pramennými průsaky. Tam, kde byly v minulosti provedeny meliorace by bylo možné postavit na tocích drobné dřevěné hrázky.

Myslivecké políčko – obnovit na pravidelně sečenou louku. Zrušit vlnišť. V letošním roce se zde vyskytovalo velké množství plevelných a ruderalních druhů, z nichž některé se mohou šířit i dál. Vyskytovala se zde i netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulifera*).

Tis červený – v případě prokázání (pomocí genetické analýzy) původnosti druhu na lokalitě by bylo možné posílit místní populaci výsadbou geneticky původních jedinců.

Bledule jarní pravá – nezasahovat do míst jejího výskytu. Lesní hospodáři by měli být informováni o místech výskytu druhu a vyvarovat se pohybu těžkou technikou v jejích okolí a poškození stanovišť při stahování dřeva. Stejně tak odvodňování a dalších zásahů do vodního režimu stanovišť druhu.

Invazní druhy – Především u netýkavky žláznaté (*Impatiens glandulifera*) je nutné začít s likvidací, tak aby nedocházelo k jejímu dalšímu šíření podél cest a především na vlhká místa a podél potoků. Tento druh je zařazen do novely zákona 114/92 Sb. a majitel pozemků má povinnost jej likvidovat.

Zvážit možnost likvidace i populace kolotočnicku ozdobného podél cest a v okolí lovecké chaty a v okolí kaple Panny Marie Celenské. Tento druh má také tendenci se šířit podél toků, ale je poměrně světlomilný, takže v zapojených lesních porostech nebude při svém šíření tak úspěšný.

Houby: Zpravidla jsou vázány na odumírající a mrtvé dřevo. Z tohoto důvodu je důležité ponechávat alespoň část dřevní hmoty na lokalitě samovolnému rozpadu. Při odstraňování padlých kmenů je značně omezena a narušována druhová diverzita makromycetů. Je nezbytné určit procento padlých kmenů, především buků, dubů a lip (ale i smrků a dalších dřevin), díky čemuž mohou prosperovat lignikolní druhy, které jsou vázány na různá stadia dřevního rozkladu.

e) Péče o živočichy

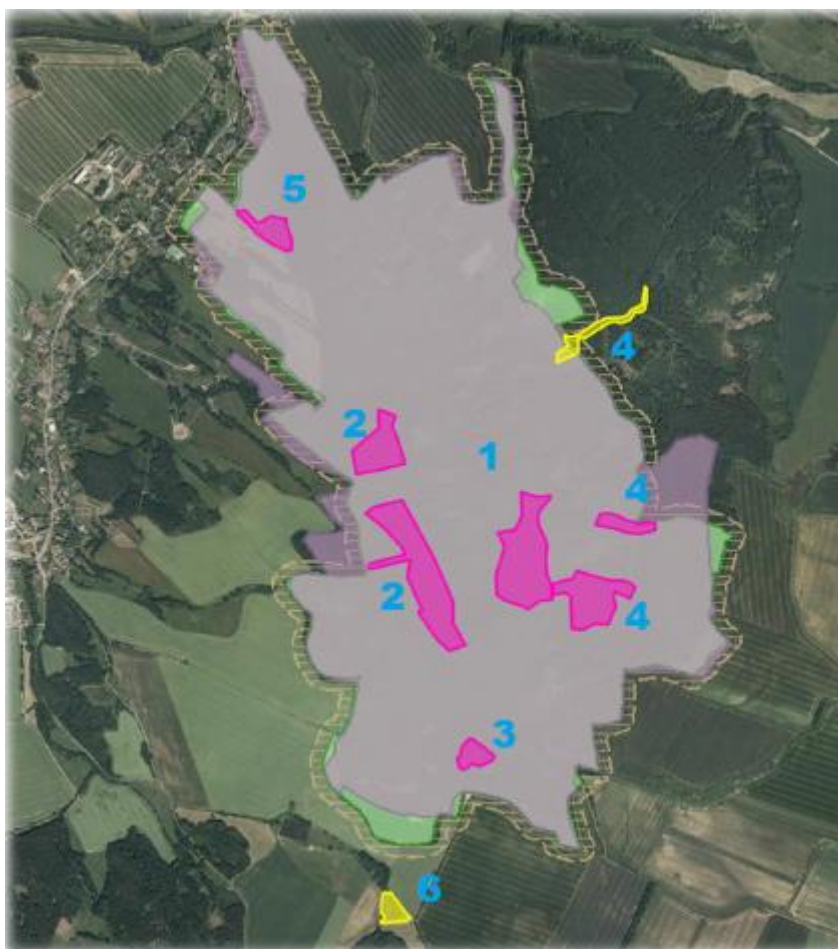
Zkušenosti s výskytem většiny různých skupin živočichů a to především z oblasti entomofauny ukazují, že problémem není hospodaření v lesích, ale jen způsob hospodaření, kdy vznikají velké stejnověkové a stejnorodé porosty. Rozhodujícím biotopem většiny entomofauny, ale i avifauny, jsou řídké osluněné staré porostní skupiny

Návrhy managementu obecně:

- Na vhodných místech ponechávat části dřevní hmoty včetně silnější hmoty k zvýšení úkrytových možností pro obojživelníky, plazy a drobné zemní savce.
- Z hlediska ochrany ptáků a drobných savců je třeba při lesním hospodaření dodržet následující zásady: Zvyšovat postupně podíl lesů s přirozenou dřevinou skladbou. Porosty směřovat k věkové diverzitě. Ponechávat staré stromy s dutinami. Zabezpečit výskyt dožívajících a odumřelých stromů maloplošně i jednotlivě, avšak rozptýleně po celé ploše. Staré původně soliterní exempláře zachovat a upravit podmínky pro výskyt specializovaných druhů živočichů prosvětlením dorůstajících porostů v okolí.
- Zachovávat keřové porosty zejména v lesních okrajích
- Bez povolení nepoužívat jakékoli chemické ošetřování porostů nebo pokácených kmenů. V zóně III. a II. je v odůvodněných případech použití chemických přípravků možné. Z principu předběžné opatrnosti je v I. zóně doporučeno konzultovat použití chemických přípravků.

Návrhy managementu ohledně entomologie (Pavlíčko 2024):

1. V lesních společenstvech, na ekotonech blokovat především bylinou ruderalní vegetaci a invazní druhy (ruderalní druhy typu *Phalaris* nebo *Reynoutria*).
2. Omezit těžební práce v nejstarších porostech v PP a EVL, které mohou ve střednědobém a dlouhodobém horizontu ohrozit biodiverzitu (především saproxylních druhů). Nenarušovat vodní režim (např. obnova lesních meliorací). Neprovádět další výsadby nepůvodních dřevin (např. dub červený, douglaska tisolistá). Podporovat přírodní procesy včetně samovolného vývoje, ponechávat vývraty, tlející dřevo, doupné stromy.
3. Udržet co nejdéle bezlesé, otevřené části v lemech na SZ. V rámci připravovaných managementových opatření, plánu péče sem zařadit aktivní management s blokováním sukcese (extenzivní toulavá pastva, kosení, vyřezávání náletů a prosvětlení, zachování migračních propojení jednotlivých pozemků, pruhy zeleně apod.).
4. Nenavrhovat další zpřístupnění pomocí cest a stezek (zachovat současný stav).

Vybrané klíčové plochy pro hmyz v současnosti a s dlouhodobým výhledem ochrany v PP (Pavlíčko 2024)

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Podrobný popis ploch na lesních pozemcích a výčet navrhovaných zásahů a činností je uveden v příloze T1. Tabulka je členěna podle lesnického rozdělení – tzv. JPRL a zároveň podle dílčích ploch – zón opatření 1-3.

V mapové příloze M3 je vedle lesnického rozdělení i zakreslání dílčích ploch – zón opatření 1-3 podle navrženého způsobu hospodaření.

b) nelesní pozemky- ekosystémy nacházející se mimo lesní pozemky
Péče a navržená opatření pro plochy mimo lesní pozemky jsou v příloze T2.

Přílohy:

M3 - Mapa dílčích ploch a objektů, tabulka T1 -Popis lesních porostů a výčet navrhovaných zásahů v nich, tabulka T2 - Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Ochranné pásmo je obecně v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve vzdálenosti 50 m od hranic ZCHÚ. V ploše ochranného pásma není možné dle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. provádět stavební činnosti, terénní a vodohospodářské úpravy, změny kultury pozemku, použití chemických prostředků, a stanovení způsobu hospodaření v lesích v ochranném pásmu bez souhlasu orgánu ochrany přírody.

V ochranném pásmu PP je bezpodmínečně nutné omezit na zemědělských pozemcích hnojení a velkoplošné používání chemických přípravků běžně užívaných při ochraně zemědělských kultur. Mimo jiné se v OP v SZ části nacházejí cenné vlhké louky s výskytem chráněných a ohrožených druhů rostlin.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Pravidelná údržba vyznačení hranic přírodní rezervace v souladu s vyhláškou č. 45/2018 Sb. V dalších letech průběžná kontrola pruhového značení hranic PP, sloupků se státním znakem a jejich případná obnova.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Lze doporučit při tvorbě LHP vymezení bezzásahové plochy jako samostatné porostní skupiny z důvodu lepšího uplatňování újm na hospodaření.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Opatření k eliminaci škod na lesním prostředí vlivem cyklotreků a motokrosových tras.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

V území jsou umístěny informační tabule s informacemi pro veřejnost.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Pravidelné průzkumy při vyhotovení plánu péče. Přednostně je pak potřeba ornitologický a chiropterologický průzkum.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností).

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče (10 let)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Kosení lučních porostů včetně likvidace biomasy	ca 5 ha	10x	1.400.000,-
Likvidace drobných skládek odpadu	-	1x	10.000,-
Likvidace invazních druhů rostlin	-	2-4x	50.000,-
Zhotovení a instalace informačního panelu	-	1x	20 000,-
Údržba stabilizace pruhového značení	-	1x	20.000,-
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			1.500.000,-

Náhrady za ztížení lesního hospodaření, újmy a dotace na zvýšení podílu PDS/MZD jsou řešeny příslušnými právními a dotačními tituly.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

AOPK (2013): Souhrn doporučených opatření pro EVL Rychnovský vrch CZ0530149. AOPK ČR: Ústřední seznam ochrany přírody..

CULEK, M., ET AL., 1996: Biogeografické členění ČR. Enigma, Praha.

DEMEK, J., MACKOVČIN, P. [ed.] (2006): Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČR. Academia, Praha.

GRULICH V. (2017): Červený seznam cévnatých rostlin ČR. – Příroda, Praha, 35: 75–132.

QUITT, E. (1975): Mapa klimatických oblastí ČSR 1:500.000. Geografický ústav ČSAV, Brno
HEJDA R., FARKAČ J. ET CHOBOT K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. Příroda 36.

CHOBOT, K. & NĚMEC, M. [eds] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Příroda 34. Praha.

CHYTRÝ, M., et al., 2010: Katalog biotopů ČR. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
CHYTRÝ M. ed. (2013): Vegetace České republiky 4. Lesní a křovinná vegetace. Academia, Praha.

PAVLIČKO, A. (2024): Zpracování podkladů k přípravě plánu péče entomologický průzkum PR a EVL Rychnovský vrch. Ms., Depon. in: Krajský úřad Pardubického kraje, Oddělení ochrany přírody, Pardubice

POLÍVKA, J. a kol.(2013): Plán péče o PP Rychnovský vrch 2014-2025. Ms., Depon. in: Krajský úřad Pardubického kraje, Oddělení ochrany přírody, Pardubice

SKOŘEPA, HYNEK (2005): Podorlická pahorkatina - kraj tajemných kopců, Živa 6/2005. Planetárium, magazín ze světa vědy a fantazie

REŠLOVÁ, A. (2016): Botanický průzkum PP a EVL Rychnovský vrch. Ms., Depon. in: Krajský úřad Pardubického kraje, Oddělení ochrany přírody, Pardubice

TEJKLOVÁ, T., KRAMOLIŠ, J. (2016): Výsledky orientačního mykologického průzkumu makromycetů PP a EVL Rychnovský vrch. Ms., Depon. in: Krajský úřad Pardubického kraje, Oddělení ochrany přírody, Pardubice

Internet:

NLI 2025: <http://geoportal.uhul.cz/OPRLMap/>

<http://www.uhul.cz/nase-cinnost/oblastni-plany-rozvoje-lesu/textove-casti>
 CENIA: <http://geoportal.gov.cz/arcgis/services>
 CUZK: <http://wms.cuzk.cz/wms.asp?>
 AOPK: <http://drusop.nature.cz/>
 NDOP: národní databáze ochrany přírody - <https://portal.nature.cz/nd/>
<http://www.rozhlas.cz/planetarium/tajemnamista/zprava/rychnovsky-vrch-kopec-ktery-duni--1022731>

Vlastní terénní šetření 2025

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR	Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
CDS	cílová dřevinná skladba
DKM	digitální katastrální mapa
EVL	Evropsky významná lokalita
IUCN	International Union for Conservation of Nature (Světový svaz ochrany přírody)
JPRL	jednotné porostní rozdělení lesa podle vyhl. 84/1996 Sb. v platném znění
KMD	Katastrální mapa digitalizovaná
KN	katastr nemovitostí
k.ú.	katastrální území
LČR	Lesy České republiky, s. p.
LHC	lesní hospodářský celek
LHO	lesní hospodářská osnova
LHP	lesní hospodářský plán
LT	lesní typ
OP	ochranné pásmo
MZD	meliorační a zpevňující dřeviny dle vyhl. 298/2018 Sb.
NLI	Národní lesnický institut (= ÚHÚL do r. 2024)
OPRL	Oblastní plán rozvoje lesů
PK	pozemkový katastr
PDS	přírozená dřevinná skladba
PDS/MZD	dřeviny přírozené skladby uvedené v příslušných MZD dle vyhl. 298/2018 Sb.
PLO	přírodní lesní oblast
PP	přírodní památka
PUPFL	pozemky určené k plnění funkcí lesů
PO	ptačí oblast
PU	Pardubický kraj
RBC	regionální biocentrum
RK	regionální biokoridor
SLT	soubor lesních typů
TTP	trvalý travní porost
ÚHÚL	Ústav pro hospodářskou úpravu lesů (= NLI - Národní lesnický institut od r. 2025)
ÚSES	Územní systém ekologické stability
ZCHÚ	zvláště chráněné území
ZM	základní mapa

Zkratky dřevin jsou používány dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 83/1996 Sb., viz příloha T1

4.4 Podklady pro plán péče zpracoval

Miroslav Mikeska, 2025

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy:

Tabulky: Příloha T1 - **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.5.1 a k bodu 3.1.1).

Příloha T2 - **Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.5.2, 2.5.3 a 2.5.4 a k bodu 3.1.2)

Mapy: Příloha M1 - **Orientační mapa s vyznačením území**
Příloha M2 - **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ**
Příloha M3 - **Mapa dílčích ploch a objektů**
Příloha M4 - **Lesnická mapa typologická**
Příloha M5 - **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha: **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch (shp.)**

Fotodokumentace: Příloha **F1**

Přehled pozemků k. ú. Rychnov na Moravě ve vlastnictví ČR, kde je **Agentura ochrany přírody a krajiny ČR** příslušná hospodařit:

Číslo pozemku	Druh pozemku	Dílčí plocha
3390/1	trvalý travní porost	N13
3390/2	trvalý travní porost	N13
7181	trvalý travní porost	N11
7288	trvalý travní porost	N5
7297	trvalý travní porost	N5
7305	trvalý travní porost	N4,N5
7307	trvalý travní porost	N4,N5
7320	trvalý travní porost	N5
7326	trvalý travní porost	N5
7330	trvalý travní porost	N5
7334	trvalý travní porost	N2,N5
7559	trvalý travní porost	N9

Příloha T2:
Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

označení díleč plochy	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
N1	4,57	Mezofilní ovsíková louka – T1.1 místy vlhká a se soliterními stromy Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu T1.1 a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	- mozaikovitě kosení luk po 1/3, posečenou biomasu odstranit z lokality, nedosévat, nehnojit, - možnost extenzivní pastvy s odstraněním nedopasků	1	červen – srpen	2x ročně
			odstraňování náletů	1	–	1x za 5 let
N2	10,70	Mezofilní ovsíkové louky – T1.1 místy sušší, obklopené remízky se dřevinami Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu T1.1 a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	- mozaikovitě kosení luk po 1/3, posečenou biomasu odstranit z lokality, nedosévat, nehnojit	1	červen – srpen	2x ročně
			- možnost extenzivní pastvy s odstraněním nedopasků			
N3	0,61	Zárůstající louka – T1.1/X12 (nálet druhů rodu <i>Prunus</i> , <i>Crataegus</i> , <i>Rosa apod.</i>); rozšířit na úkor plochy N5 Cíl péče: Zlepšení stavu biotopu T1.1 a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	- kosení luk, posečenou biomasu odstranit z lokality. - intenzivní pastva s odstraněním nedopasků	1	červen – srpen	2x ročně
			odstraňování náletů	1	–	1-2x za 5 let
N4	0,66	Zárůstající sad s loukou – X13/T1.1/X12 (nálet druhů rodu <i>Prunus</i> , <i>Quercus</i> , <i>Populus</i> , <i>Crataegus</i> , <i>Rosa</i> , <i>Betula apod.</i>) expanze třtiny křovištní a ostružiníků; rozšířit na úkor plochy N5 Cíl péče: Zlepšení stavu biotopu T1.1 na lokalitě	- nejlépe intenzivní pastva (ovce, kůň) s odstraněním nedopasků - kosení luk, posečenou biomasu odstranit z lokality.	1	červen – srpen	2x ročně
			Intenzivní odstraňování náletů	1	–	1-2x za 5 let
N5	11,05	Protáhlé remízky se dřevinami na nelesních poz. na svazích podél luk - sukcese dřevin směřující k biotopu L3.1, (DB, TR, HB, OS, LP, keře) – na prudších svazích nevhodné na přeměnu na biotop T1.1 (kromě styku s N3 a N4); místy biotop T4.1, T4.2, K3 Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	bez zásahu	–	–	–
N6a	2,78	Mezofilní ovsíková louka – T1.1 místy sušší Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu T1.1 a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	- mozaikovitě kosení luk po 1/3, posečenou biomasu odstranit z lokality, nedosévat, nehnojit - možnost extenzivní pastvy s odstraněním nedopasků	1	červen – srpen	2x ročně
N6b	0,10	Remízek se dřevinami na nelesním poz. na svahu podél luk - sukcese dřevin směřující k biotopu L3.1 (DB, TR, HB, OS, LP, keře) Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	bez zásahu	–	–	–
N7	0,31	Porost dřevin na vlhkém nelesním poz. - sukcese dřevin směřující k biotopu L5.1 (KL, OS, BR, DB, BK, JD, SM, LP, keře) Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	bez zásahu, monitoring a likvidace šíření invazních nepůvodních druhů	–	–	–

označení díleč plochy	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
N8	1,72	Políčko pro zvěř – nelesní enkláva v lesích Cíl péče: Zlepšení stavu biotopu – přeměna polní kultury X3 na louku T1.1	přeměna polní kultury X3 na louku T1.1 – osetí přirozenou luční směsí - kosení	1	červen – srpen	2x ročně
N9	2,86	Členitá degradovaná nesečená louka – T1.1, s expanzí třtiny křovištní a ostružiníku místy vlhká a v okraji s náletem dřevin směřujícím k biotopu L3.1 (HB, LP, KL, BR, SM, KL, keře) Cíl péče: Zlepšení stavu biotopu T1.1	- extenzivní zprvu intenzivní pastva (ovce, skot) s odstraněním nedopasků - kosení luk, posečenou biomasu odstranit z lokality.	1	červen – srpen	2x ročně
N10	0,95	Degradovaná kulturní louka – T1.1, v okraji lesa zčásti zarostlé dřevinami (BR, OS, HB, LP, KL, DB, keře – X12A/L5.1) Cíl péče: Zlepšení stavu biotopu T1.1	- mozaikovitě kosení luk po 1/3, posečenou biomasu odstranit z lokality, nedosévat, nehnojit, nezraňovat - možnost extenzivní pastvy s odstraněním nedopasků	1	červen – srpen	2x ročně
N11	0,21	Degradovaná kulturní louka – T1.1, v okraji lesa zčásti zarostlé dřevinami (HB, LP, BK, KL, DB, BR, keře – X12A/L5.1) Cíl péče: Zlepšení stavu biotopu T1.1	- mozaikovitě kosení luk po 1/3, posečenou biomasu odstranit z lokality, nedosévat, nehnojit, nezraňovat - možnost extenzivní pastvy s odstraněním nedopasků	1	červen – srpen	2x ročně
N12	0,01	Mariánská kaple – enkláva - stavba na stavební parcele v lese Cíl péče: Udržovaný objekt s okolím, splňující požadavky bezpečnosti z hlediska technické infrastruktury a bezpečnosti zdraví návštěvníků.	- údržba a bezpečnostní opatření dle situace, - okolí je na lesních pozemcích – údržba dle domluvy se správcem pozemků – LČR s.sp.	-	-	-
N13	0,26	Zarostlá nelesní enkláva vklíněná v lese na okraji. Nálet dřevin X9A směřující k biotopu L5.1. (ve správě AOPK ČR) Cíl péče: Udržení a zlepšení stavu biotopu a vyskytujících se charakteristických druhů na lokalitě	bez zásahu	–	–	–
	36,79					